De wondere expedities van Bob Mau

OP ZOEK NAAR DE VERDWENEN ALBUMS

BRABANT STRIP MAGAZINE

Het Vlaamse stripinformatieblad,
een uitgave van Brabant Strip, vereniging van stripliefhebbers.

Redactieadres:
Berreweide 34, 1840 Londerzeel.
tel: 052/30.50.40

Lidgeld 1996:
(B): 600fr., nr.979-7702011-22

(Nl): 37,50 Nlg, Giro 7164404
(t.a.v. Henk Zonsveld
Meilag 38, 1619 XX Andijk).

INHOUD

Bob Mau interview	4
Bob Mau kunstenaar	13
Beursberichten	16
Reclamestrips	18
Nieuwe strips	22

De voorplaat: montage met *De verdwenen Mayastad*

Alle afbeeldingen (c) Bob Mau en Brabant Strip

REDACTIE

Frank Huygens, J.P. Legein, Willem Gay, Jean Smits,
Werkten mee aan dit nummer:
Chris Mouton, Bart Persoons
Eindredactie en opmaak:
Patrick Vranken.

Overname van artikels of illustraties, zelfs gedeeltelijk, is niet toegelaten zonder uitdrukkelijke toestemming.

3... 2... 1... Het is zover!

We dragen deze maand met trots ons steentje bij tot de viering van het beeldverhaal in Vlaanderen en België. Samen met tal van leden en Bob Mau -fans vonden wij ook dat *Kari Lente* een plaats verdiende in de striprekken, en zeker in dit feestjaar. Bob Mau hebben we altijd bewonderd om zijn eerlijke, stijlvolle stripverhalen. Gedurende meer dan dertig jaar verzorgde hij in de krant heel alleen de dagelijkse avonturen van Kari, Bikkel en de anderen. Niet alleen leverde dat heel véél verhalen op (145), ze zijn ook nog erg mooi. De voorkaften van zijn albums zijn niet zelden echte kunstwerkjes, en dat verbaast ons niet meer, nu we zijn persoonlijke geschiedenis wat beter kennen.
Bob Mau is altijd zichzelf gebleven, en heeft zijn striphelden nooit verloochend, lees "uitverkocht". De talloze positieve reacties die we in de afgelopen weken kregen van lezers, winkeliers, journalisten, en vooral van de onverwacht talrijke fans in Vlaanderen én Nederland, geven ons de geruststelling dat we dit project niet alleen voor onszelf gerealiseerd hebben.
Redactie en bestuur.

Agenda

24 oktober t/m 5 nov. **Brasschaat**
Overzichtstentoonstelling rond Bob Mau, vijftig jaar strips en kunstwerken, in de St. Jozefskapel, Augustijnslei 76. Gratis te bezoeken, tijdens de week van 14 tot 17u., weekends en feestdagen van 10 tot 17u.

27 oktober en 3 nov. **Brasschaat.**
Brabant Strip ledendagen vanaf 13u., Bob Mau signeert vanaf 15u. Leden die ingetekenden op de albums, kunnen ze ter plaatse afhalen. Zoniet sturen we de albums op na 5 november, goed verpakt, mits verzendingskosten.

25,26,27 oktober **Brussel.**
11de Brussels Oldtimer salon, met unieke tentoonstelling rond Michel Vaillant. Van elk verhaal worden originelen getoond. Graton signeert. 02/582.08.57

17 november **Vilvoorde.**
Stripbeurs in zaal Star, Nolet de Brauwerestraat, 10u. Er is een Brabant-Strip stand. 02/252.21.68

30 november **Mechelen**
1ste alternatieve strip-platen en Cd-beurs in JH Tsentroem, zonder commerciële doeleinden. Er is een Brabant Strip-stand. info 015/61.02.21

tot 23 december **Antwerpen**
Mooie tentoonstelling rond Antwerpenaars en Antwerpen in het stripverhaal, in de KB -"boeren"-toren aan de Eiermarkt. Met originele tekeningen van (o.a.) Vandersteen, Paul Geerts, Bob Mau, Jeff Broeckx, Bosschaert, Merho, en fotokopies van Marc Sleen. Gratis toegang.

tot 31 december **Brussel.**
Tentoonstelling over de Beroemde Belgische Bollen in de strip, in het Atomium zelf.

12 januari 1997 **Berchem (A)**
3de grote strip- platen & Cd-beurs in het Alpheusdal, van 10 tot 18u.
info 03/236.25.40

Waar? Jeugdhuis Tsentroem
Oude Brusselsestraat 28, 2800 Mechelen
(vlakbij Vijfhoek & Bruul)

Wanneer? Zaterdag 30 november 1996
van 10 tot 18 uur

Inkom: 20 BEF

Inlichtingen en inschrijvingen: 015/61 02 21 of 015/61 33 17

9 februari 1997 **Nieuwenrode**
4de stripbeurs in de Oude Pastorie, in het centrum.
info: 015/71.20.60

23 maart 1997 **Opwijk**
Stripbeurs, info: 052/35.61.65

De terugkeer van kari Lente

Een uitgave van Brabant Strip

Er zijn nog meer dan genoeg ongepubliceerde verhalen van Kari Lente om een mooie albumreeks te starten...

De eerste twee titels liggen op dit moment bij de striphandel, volgend jaar volgen er zeker méér.

De gekartonneerde editie mét extra bijlage is (na twee weken voorinschrijving) uitgeput op het moment dat dit magazine verschijnt. Onze leden konden vooraf inschrijven, en hebben dat massaal gedaan.

Gelukkig hebben we ook gezorgd voor gewone albums, die in de handel maximaal 180fr. / 10 Nlg gaan kosten.

Onze voorraad "eerste drukken" is op korte tijd al gehalveerd , maar zowat alle belangrijke stripwinkels tussen Oostende en Hasselt vroegen ons om exemplaren, dus ze moeten bij jou in de buurt te vinden zijn... Ook in Nederland is belangstelling, en daar wordt aan gewerkt.

Waarom zijn er zo weinig Kari Lente -albums? Verdwenen albums of vergeten verhalen? Waarom sputterde de motor van de diverse uitgevers op het spannende moment? "De avonturen van een eerlijk kunstenaar in de uitgeversjungle" , hadden we boven dit interview kunnen zetten, of, korter:

BOEKEN IN DE RIMBOE

Met hoge verwachtingen trokken onze kloeke reporters naar Bob Mau. Alhoewel... aangezien er reeds een uitgebreid relaas van Bob's leven en werk verscheen in het Pits en Kaliber -album* Het spook van Zamelberg *(Brabant Strip 1994), gingen ze deze keer wel twijfelen aan hun kunnen. Valt er nog iets toe te voegen aan het verhaal?

Gelukkig is er de assistentie van Simone Mau. Mevrouw Mau heeft zich met de jaren ontpopt tot de nijvere beheerder van het legendarische Archief Mau en weet zich alles feilloos te herinneren. Op eenvoudige vraag slaagt zij er dan ook in alle papiersnippertjes netjes geordend te voorschijn te toveren. Met gerust gemoed wordt Bob Mau dus op de rooster gelegd. Tijdens het gesprek blijkt al gauw dat spontaniëteit en goede smaak -kenmerken van elk Kari Lente-avontuur- ook ten huize van Bob en Simone niet weg te denken zijn. Als klap op de vuurpijl wordt bovendien nog een lekker gerecht uit de Vlaamse Keuken geserveerd. Op die manier komen deze keer werkelijk alle facetten van de Kunst aan bod. Dat zet wel de toon voor volgende interviews...

We schetsen nog even het decor: Bob Mau werd te Mortsel geboren op 23 mei 1926 als tweede kind van een huisarts die in deze Antwerpse randgemeente zijn praktijk had. Een rustige jeugd wordt in 1940 al snel verstoord door kanongebulder.

Je was 14 jaar oud toen de oorlog uitbrak. Wij kunnen ons nog moeilijk voorstellen wat voor een indruk dat moet gemaakt hebben.

Het begon voor mij op 10 mei 1940 met het bombardement op Mortsel, waar wij toen nog woonden. Rond zes uur 's ochtends hoorden we vliegtuigmotoren, machinegeweren en vallende bommen. Er waren niet zo veel bommen, maar toch vielen er enkele op een vijftigtal meter van ons huis. Daarbij vielen heel wat gekwetsten en ook enkele doden. Mijn vader was dokter en dadelijk stond men aan de voordeur om hulp te vragen. Vanuit ons bed waren we als het ware plots midden in de oorlog gestapt. Dat was zeer verontrustend. Als veertienjarige was de oorlog wel een heuse belevenis natuurlijk.

Liep je nog school toen?

Na de lagere school zat ik op het Sint-Lievenscollege in de Grieks-Latijnse humaniora.

Als gevolg van de Duitse inval werd het college een veertiental dagen gesloten. Daarna ging het leven in de school tijdens de bezetting zijn gewone gang. Het was een dramatische en tegelijk boeiende tijd omdat er dagelijks wel iets gebeurde. Ik heb het beruchte Engels-Canadees bombardement van 5 april 1944 op Mortsel meegemaakt. Twee scholen waren geraakt en er vielen een duizendtal doden, waaronder ook enkele kennissen.

(Simone Mau springt even bij met herinneringen uit die tijd)

Jullie hebben dat blijkbaar samen meegemaakt?

Bijna, wij kennen elkaar al van toen Simone zes jaar oud was. Zij was de mascotte van het Wellfare-regiment waarvoor haar moeder werkte. Dat waren Engelsen die de oorlogsslachtoffers kwamen helpen, soepbedeling en zo. Mijn oudste zus heeft zich enthousiast aangesloten bij dat Wellfare-regiment, en zo hebben we elkaar leren kennen. Na het bombardement van Oude God (Mortsel -red.) in 1945 hebben we elkaar ontmoet. Simone heeft na de oorlog twee jaar bij ons thuis gelogeerd.

Scène uit ***De verdwenen Mayastad***

Had je tijdens je schooljaren interesse voor tekenen ?
Ik heb altijd wel interesse gehad voor tekenen en deed dat dan ook op elk moment van de dag. Ik herinner me een leraar die in de gaten had dat ik steeds in mijn schriften krabbelde. Hij liet me begaan, maar andere leraars stonden het zeker niet toe.

Dacht je in die tijd al in het bijzonder aan het tekenen van strips ?
Niet echt, in die jaren waren er nog geen krantenstrips zoals nu. *Robbedoes* was er wel bij ons thuis, net voor de oorlog, dat herinner ik me nog, die grote nummers dat waren echte "gazetten". Ik had reeds vóór de

humaniora een cowboy-figuurtje gecreëerd dat ik steeds opnieuw tekende, zonder verhaallijn of wat dan ook. Gedurende de gehele humaniora ben ik blijven tekenen.

Je naam is een echt gedroomd pseudoniem voor een striptekenaar: wat exotisch en geheimzinnig...
Nochtans is het mijn échte naam. De naam *Mau* is van oorsprong Duits, mijn grootvader kwam uit Duitsland. Alle Mau's in België, en dat zijn er niet zoveel, zijn familie. In dat verband kreeg ik onlangs een brief uit... Brazilië, van een zeker Hans Mau, wiens voorouders ook afkomstig waren uit Duitsland. Op Internet had hij mijn naam gevonden, en hij vroeg zich af of we geen verre verwanten waren.

Op Internet nog wel, hopelijk stond er reclame voor de tentoonstelling in Brasschaat?
Ja, gezien de positieve reacties tot nu toe zal daar alleszins véél volk op afkomen (lacht).

Was je de enige artistieke ziel in de familie Mau ?
Ja, eigenlijk wel. Vader kon wel wat van alles. Hij tekende een beetje, speelde wat viool, piano en dwarsfluit. Grootmoeder was pianovirtuoos.

Had je na afloop van de oorlog en de humaniora bepaalde toekomstplannen ?
Neen, er werd over niet veel méér gesproken dan een zeer vage toekomst. Het land lag bij wijze van spreken plat. Wie wist toen eigenlijk welke richting hij uit moest? Ikzelf hoopte na het lager middelbaar onderwijs, het vierde jaar toen, naar de Academie in Antwerpen te gaan. Dat mocht echter niet van mijn ouders. Mijn vader stond erop dat ik eerst de Grieks-Latijnse humaniora zou voltooien. In 1944 was de Academie omwille van het gevaar van de vliegende bommen gesloten. Toen ben ik -18 jaar oud- naar het Sint Lucas-Instituut te Brussel getrokken. Ik had op dat moment wel bijzondere plannen. Ik wou namelijk tekenfilms maken.

Net als veel andere bekende tekenaars van die generatie, neem nu Morris en Bob De Moor hier bij ons en Marten Toonder in Nederland. De invloed van Walt Disney liet zich gelden?
Ja, inderdaad, maar die tekenaars kende ik in die tijd helemaal niet. Waarschijnlijk vormde "Amerika" toen - zoals voor zeer veel mensen- ook een ideaalbeeld voor tekenaars. Ik speelde even met het idee om een

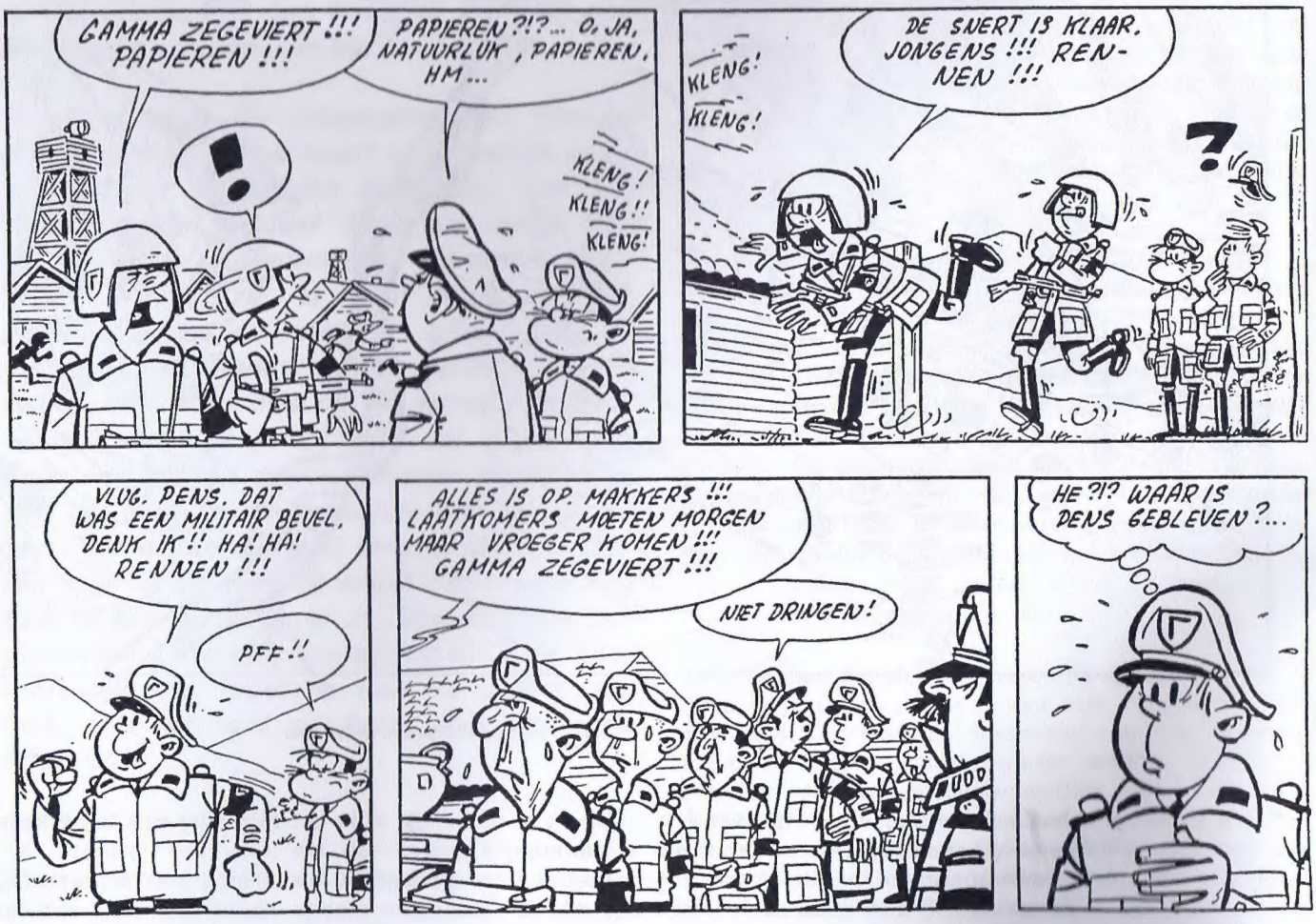
GAMMA ZEGEVIERT !!! PAPIEREN !!!
PAPIEREN ?!?... O, JA, NATUURLIJK, PAPIEREN, HM...
KLENG!
KLENG!!
KLENG!
DE SNERT IS KLAAR, JONGENS !!! RENNEN !!!
KLENG!
KLENG!
?
VLUG, DENS, DAT WAS EEN MILITAIR BEVEL, DENK IK !! HA! HA! RENNEN !!!
PFF !!
ALLES IS OP, MAKKERS !!! LAATKOMERS MOETEN MORGEN MAAR VROEGER KOMEN !!! GAMMA ZEGEVIERT !!!
NIET DRINGEN!
HE ?!? WAAR IS DENS GEBLEVEN ?...

In de jaren zestig combineert Bob Mau herinneringen aan de oorlog en de lessen Grieks in ***De Gamma's*** *(V9)*

opleiding te gaan volgen in een school in Berlijn, hier kwam dat soort dingen immers nooit echt van de grond. Maar wegens de oorlogsomstandigheden was dit natuurlijk onmogelijk.

Had je in die tijd, in 1944, contacten met tekenaars?
Neen, met niemand. Wie was er ook tekenaar in die jaren? Hier in Antwerpen was zelfs Vandersteen nog een debutant... En natuurlijk was er ook in de familie geen stimulans.

Je vader zag je liever een doktersdiploma behalen?
Neen, dat verlangde hij nu ook niet precies. Hij wou bij voorkeur dat ik, gezien mijn tekentalent, als architect aan de slag zou gaan. Zo ging dat: een talent is allemaal goed en wel, maar dat hoorde natuurlijk ingekaderd te worden in een echt beroep, en striptekenen viel daar in die tijd zeker niet onder.

We horen wel eens tekenaars klagen dat het nog altijd geen vetpot is... financieel is architect wel beter.
Ja maar, architect worden was nu niet bepaald mijn vurigste wens, en ik heb het daar slechts twee jaar volgehouden. Ik ben toen in feite gewoon verder blijven tekenen. Het schetsen tijdens het eerste jaar ging me goed af, dat was niet moeilijk. Het eerste jaar eindigde ik dan ook met een mooi resultaat.

Vandaar de mooie perspectieftekeningen die we terugvinden op de covers van Kari Lente -albums... weinig striptekenaars kunnen echt diepte leggen in zo'n tekening.
Misschien wel, maar het tweede jaar ging het echt niet meer, dan kwam er meer en meer wiskunde aan te pas. Ik heb het derde jaar nog aangevat, maar nooit voltooid.

Zijn er uit die periode nog andere strips overgebleven buiten het onvoltooide verhaal *De geest van Hitler* uit 1947, dat opdook bij de tentoonstelling in 1994?
Bij de voorbereiding van dèze tentoonstelling hebben we nog iets teruggevonden dat ouder is. Vóór 1947 heb ik een gagplaat getekend -in kleur- die nooit is gepubliceerd. Deze ene pagina, die gedateerd is in 1946, zal op de tentoonstelling te zien zijn. Het gaat wel om één enkel geval. Een gelukkige vondst eigenlijk, want op de affiche stond al vermeld: *50 jaar strips*, en 1947-1996 dat klopte dus niet.

Had je concrete plannen met *De geest van Hitler* ?
Hitler als de kop van jut, dat leefde in die tijd erg bij de bevolking, poppen met zijn afbeelding werden verbrand en zo. Het was wel de bedoeling van het uit te geven, maar het is nooit voltooid. Er is dus nooit iets van geworden. Ik heb het aan mijn neefje meegegeven toen hij zowat zes jaar oud was, dat moet in de tweede helft van de jaren vijftig geweest zijn. Zijn gezin is dan een tiental keren (!) verhuisd in België, vervolgens naar Nederland, dan nog helemaal naar Zuid-Afrika, en tenslotte zijn ze opnieuw aanbeland in Nederland. Bij zijn terugkeer in Nederland -toen jullie er in 1994 naar vroegen voor de tentoonstelling- hebben we hem gebeld. Of hij het na al die jaren en reizen nog in zijn bezit had? En inderdaad, hij had het nog. De originele platen zijn al die keren mee verhuisd!

Onwaarschijnlijk, een striptekenaar zou het zo gek niet kunnen verzinnen. Hoe zat het met de inspiratie? Had je als debuterend striptekenaar voorbeelden?
Nee niet echt, zo wat Amerikaanse krantenstrips, meer niet. Wat strips in Vlaanderen betreft, had je Vandersteen en niks anders. Dat was geen broodwinning, hé?

Dus ging je maar aan het werk om thuis brood op de plank te brengen, het bekende kippenverhaal. Klopt dat?
Het zit zo. Mijn vader was tijdens de eerste oorlog aan de ogen gekwetst tijdens een gasaanval en in 1948 is zijn toestand sterk verslechterd. Tenslotte is vader blind geworden. Ik heb nog een tijdje geholpen als chauffeur, om hem bij de patiënten te brengen. Uiteindelijk ging ook dat niet meer, en hebben we in 1949 hier in Brasschaat een hoeve gekocht met een domein dat 2 hectaren groot was, en daar begonnen we gewoonweg kippen te kweken. Na een drietal jaren is deze onderneming falikant afgelopen. In 1953 hebben we dan de zaak verkocht.

ONDERTUSSEN...
KRSST!
DAT MENSEN DAAR EEN FORTUIN WILLEN VOOR GEVEN! PFF! IK MAAK DAT OP EEN BEEN MET MIJN OGEN TOE IN EEN DONKERE KAMER!!
KRIK!
DEKSELS! WAT IS DAT? HOOR, PATSER, ER KOMT IEMAND!
HE?... WAT?... WIE ZIJN JULLIE?... WAT DOEN JULLIE HIER?

*In **De kunstpiraten** (V60) etaleren kunstdieven hun visie op moderne kunst*

Hoe is het thuis dan verder verlopen ?
Na veel omwegen en veel moeite heeft vader dan toch een fatsoenlijk invalidenpensioen bekomen. Ik ben ondertussen verder blijven tekenen, zonder ook maar iets daarvan te publiceren. Vóór de kippen-affaire was ik reeds goed aan de slag voor een reclame-agentschap als freelance-reclametekenaar. (*Zelfs Simone, Bob's reserve-geheugen, weet niet meer welk agentschap dit was -red.*).

In de jaren vijtig ben je dan als illustrator terecht gekomen bij de *Kempische Boekhandel* (1956-57)
Dat was om een cent bij te verdienen. Ik denk dat de uitgever met mij contact heeft opgenomen, of wisschien was het wel via dat reclametekenen, dat weet ik niet meer precies. Hoeveel jeugdboeken ik voor hen geïllustreerd heb, weet ik trouwens ook niet meer. Eerst kreeg ik dan zo'n verhaal toegezonden, dat ik begon te lezen. Voor de illustraties kreeg ik de vrije hand. Ik zorgde er voor dat ze wat gelijkmatig verspreid waren over het boek heen, zo'n 6 illustraties per boek.

Het zijn allemaal nogal klassieke verhalen: Schatteneiland, Baas Ganzendonck, Pinocchio. Er zijn interessante tekeningen tussen, maar de voorplaten verdrinken wel eens in schreeuwerige kleuren.
Die voorkaften heb ik niet zelf ingekleurd, dat gebeurde bij de uitgeverij. Het realistische tekenwerk dat ik voor die uitgaven gebruikt heb, lag me toch niet echt.

Vanaf 1958 kwam dan de erkenning: opdrachten voor illustraties en strips in tijdschriften liepen vlotter binnen.
Via Piet van Eyndhoven, de directeur van Algemene Pers, de uitgever van de groene Pits en Kaliber-albums kwam ik terecht bij *Katolieke Digest*. Zij publiceerden namelijk ook dit maandelijks tijdschriftje.

Nadien heb je lange tijd geen boekillustraties meer gemaakt. Waarom?
Ik had het vanaf 1962 druk met Kari Lente en ging trouwens niet zelf op zoek naar illustratiewerk. *Simone merkt op dat ze Rossekop (uit 1975) zeer goed vindt. Voor dit boek, inderdaad zijn mooiste illustratiewerk, maakte Bob Mau maakte de tekeningen met balpen.*

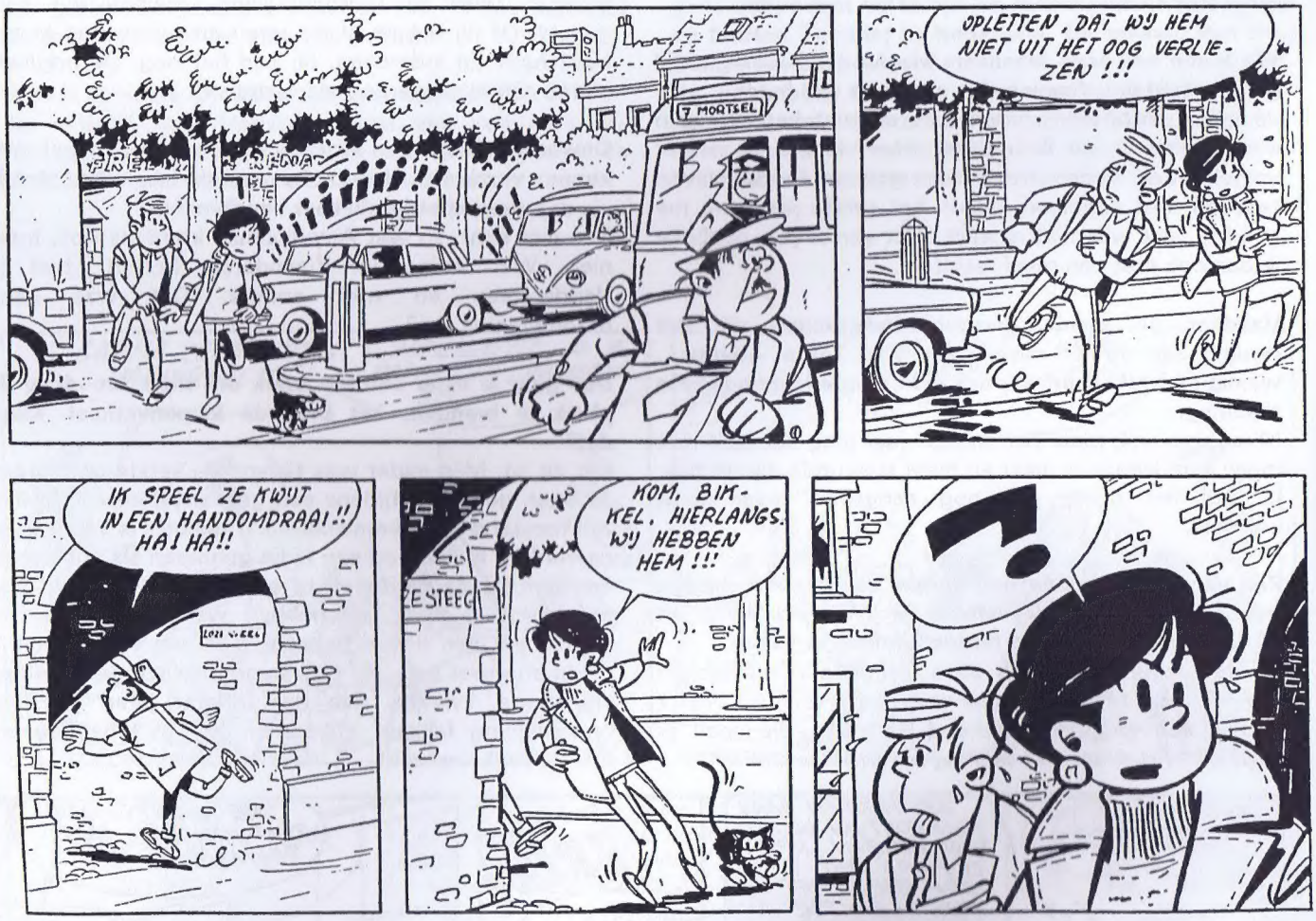
7 MORTSEL
OPLETTEN, DAT WIJ HEM NIET UIT HET OOG VERLIEZEN !!!
IK SPEEL ZE KWIJT IN EEN HANDOMDRAAI!! HA! HA!!
KOM, BIKKEL, HIERLANGS. WIJ HEBBEN HEM !!!

Antwerpen is altijd aanwezig in het decor, maar haast nooit uitgesproken. Tenzij Kari Lente bijna onder tram 7 naar Mortsel terecht komt... in ***Geheime basis op geuzeneiland (V8)***

Had je niet graag gepubliceerd in stripbladen als *Robbedoes* of *Kuifje* ? Je stijl leende zich daar ongetwijfeld toe?

Neen, ik heb altijd de voorkeur gegeven aan krantenstrips. Tekenen voor een weekblad vraagt een ander tempo, de plot moet heel anders opgebouwd worden. Kari Lente heeft alle kenmerken van een echte krantenstrip. Het is ook een kwestie van regelmatig inkomen natuurlijk.

De identificatie van een auteur met zijn helden...

In de Kari Lente -verhalen vinden we diverse karaktertrekken van Bob Mau zelf terug. Net als Bikkel lust Bob Mau wel een lekker hapje...
Het is dan ook geen wonder dat dit thema regelmatig opduikt, zoals hier in **De verdwenen Mayastad.**

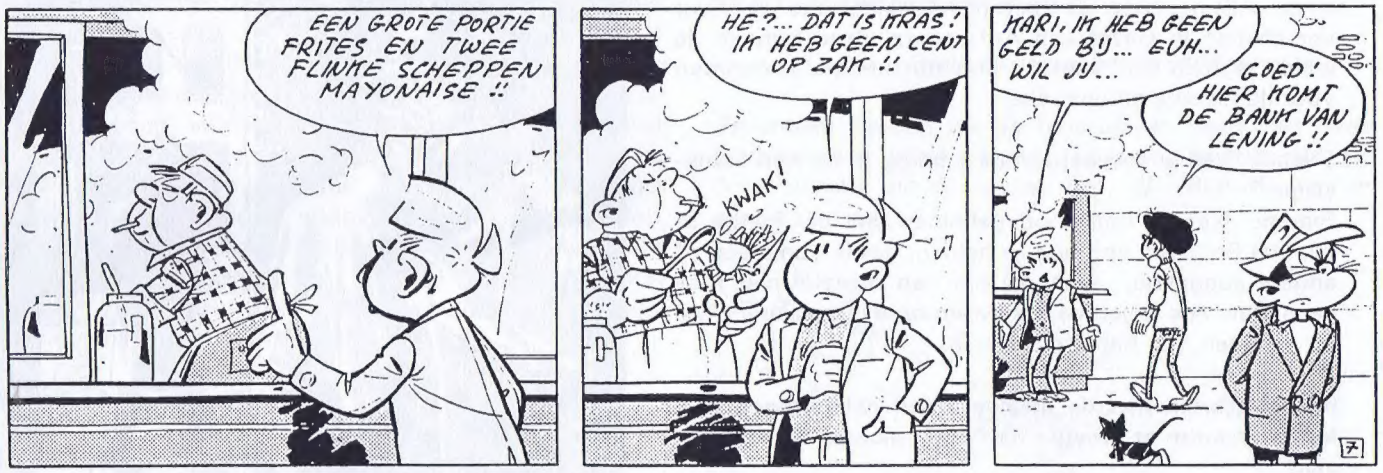
EEN GROTE PORTIE FRITES EN TWEE FLINKE SCHEPPEN MAYONAISE !!
HE ?... DAT IS MRAS ! IK HEB GEEN CENT OP ZAK !!
KWAK!
KARI, IK HEB GEEN GELD BIJ... EUH... WIL JIJ...
GOED ! HIER KOMT DE BANK VAN LENING !!

Maar Bikkel *is* natuurlijk Bob Mau niet, er zijn ook grote verschillen. Zo is Bob Mau wél verlekkerd op Chinees eten (dan wel bereid volgens de regels van de kunst).
Uit: **De kunstpiraten**

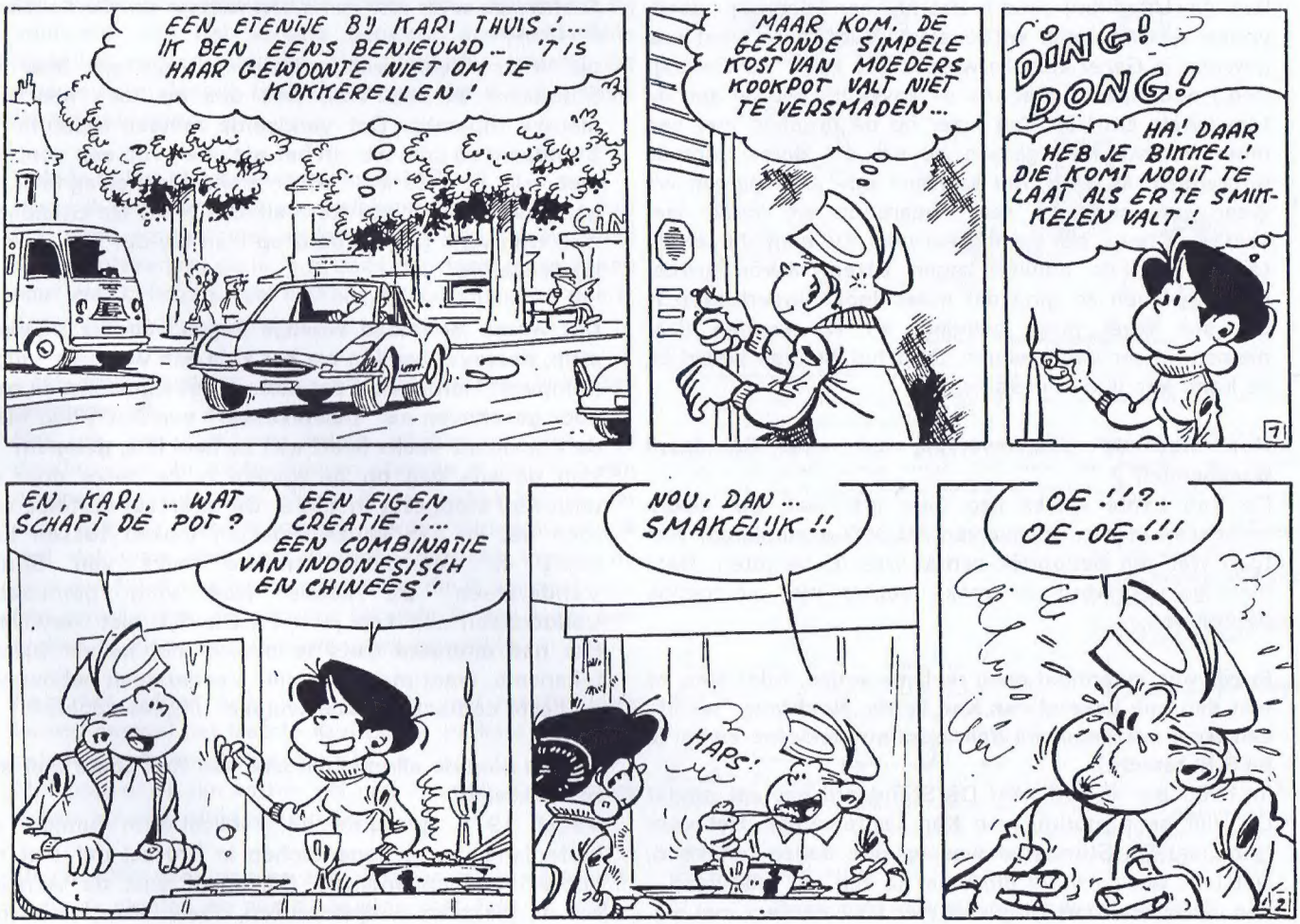
EEN ETENTJE BIJ KARI THUIS !... IK BEN EENS BENIEUWD... 'T IS HAAR GEWOONTE NIET OM TE KOKKERELLEN !
MAAR KOM, DE GEZONDE SIMPELE KOST VAN MOEDERS KOOKPOT VALT NIET TE VERSMADEN...
DING ! DONG !
HA ! DAAR HEB JE BIKKEL ! DIE KOMT NOOIT TE LAAT ALS ER TE SMIKKELEN VALT !
EN, KARI, ... WAT SCHAFT DE POT ?
EEN EIGEN CREATIE !... EEN COMBINATIE VAN INDONESISCH EN CHINEES !
NOU, DAN ... SMAKELIJK !!
HAPS !
OE !!?... OE-OE !!!

Het is ongetwijfeld ook stresserend, elke dag een strook voor de krant leveren. Heb je nooit gedacht aan een assistent?
Nee, dat heb ik nooit overwogen. Er heeft zich ook niemand aangeboden. Er kwamen wel eens beginnende tekenaars over de vloer. Zo is Merho nog op bezoek geweest. Maar ik heb altijd àlles zelf gedaan: scenario's, tekeningen, inkting, voorplaten, inkleuring, alles. Alleen voor de laatste verhalen, die in kleur verschenen in Gazet van Antwerpen, deed Simone de inkleuring. En dat doet ze ook nu met de voorplaten voor de nieuwe albumreeks.

Simone, had je een bepalende inbreng in de Kari Lente-strips ?
Simone: Nee, ik heb nooit geholpen met het inkten of zo. Om Bob wat op gang te helpen, gaf ik soms één of andere suggestie, waar hij het dan meestal niet mee eens was. Als tegenreactie kwam hij dan natuurlijk wel op een idee, dat hem verder hielp.

Nu wij starten met de nieuwe albumreeks vragen veel lezers waarom er vroeger niet meer albums verschenen zijn?
Bob: Dat ligt natuurlijk aan de uitgevers waarmee ik vroeger te maken had. Uitgeverij *De Vlijt* beloofde altijd wel grootse dingen, maar uiteindelijk kwam er niets van. Zo hadden we aanvankelijk een contract, voor verschillende albums, en die kwamen er gewoon niet. Toen *De Standaard Boekhandel* (de voorloper van de huidige Uitgeverij -red.) daarna een voorstel deed, waren we natuurlijk enthousiast. Kari Lente bleef wel gewoon in *Gazet van Antwerpen* (de krant van De Vlijt -red.) doorlopen. Later -na de zoveelste wissel aan de top- kwam De Vlijt dan weer op de proppen met een mooi voorstel, ze gingen zoveel en zoveel albums uitbrengen, in kleur, het kon niet op. Dan gingen we weer een contract aan, waardoor we twee jaar vastzaten, en... het werd weer niks. De mensen aan de top die die de albums zagen zitten, waren alweer vervangen, en zo ging dat maar door. Ondertussen is dat ook weer jaren geleden, en we kennen daar niemand meer van vroeger. Over het huidige beleid bij de krant kan ik dus niets zeggen.

Hoe was de samenwerking met De Standaard Boekhandel?
De Kari Lente -reeks liep daar wel vlot. Elk album verscheen in een oplage van 10.000 exemplaren, wat toch wel een behoorlijk aantal was in die jaren. Naar mijn gevoel werd de reeks echter niet voldoende gepromoot.

Er zijn ons inderdaad geen reclame-acties, foldertjes, of wat dan ook bekend van Kari Lente. Nochtans "werkt" een leger verzamelaars daar continu aan. Hoe kwam je bij S.B. terecht?
In 1965 ben ik zelf naar De Standaard gestapt omdat De Vlijt geen albums van Kari Lente uitgaf. Het contract met De Standaard was op drie dagen getekend. Dat leek wel te mooi om waar te zijn, en inderdaad... Eén week later nam uitgeverij *Het Volk* contact met mij

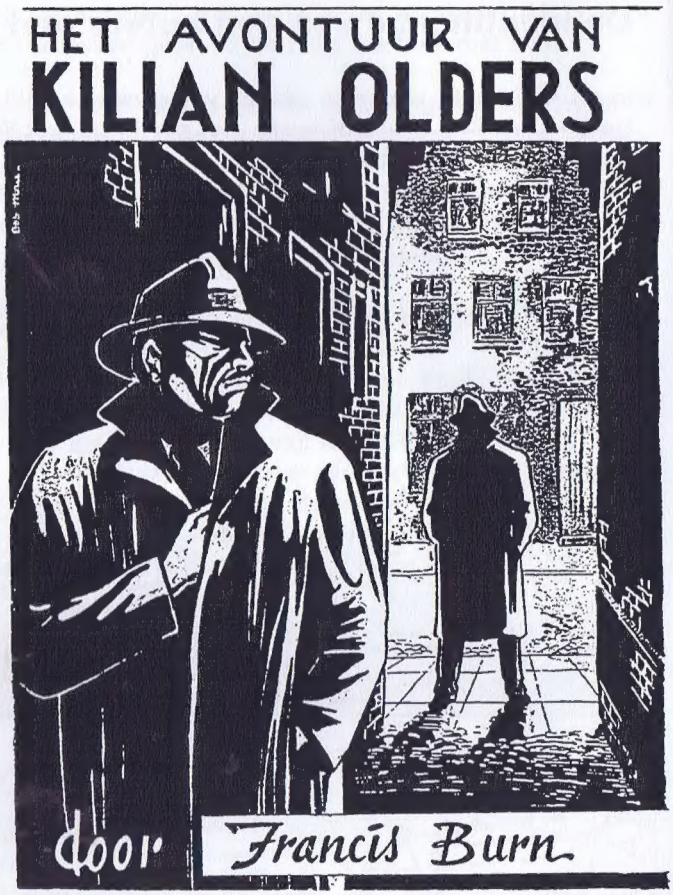

Schitterende cover voor een detectiveroman van De Kempische Boekhandel

op. Marc Sleen was namelijk overgestapt naar De Standaard en Het Volk was dus op zoek naar een nieuwe topreeks. Dat verklaarde meteen waarom De Standaard zo snel was in het afsluiten van een contract met mij. Er was een echte concurrentieslag aan de gang. Voor de eerste Nero-albums heeft De Standaard zich trouwens geïnspireerd op mijn lay-out van de Kari Lente-albums.

Dat waren inderdaad woelige dagen voor de Vlaamse strip, daarover hadden we het al in één van onze vorige nummers. Hurey is op dat moment overgekocht en naar voor geschoven als "huistekenaar" van Het Volk. Maar de Standaard -reeks heeft niet zo heel lang gelopen?
Van de ene dag op de andere is de reeks door de uitgeverij stopgezet in 1969. De directeur vertelde ons toen dat ze een keuze moesten maken tussen Kari Lente en *Safari*, de nieuwe reeks van Studio Vandersteen. De keuze was vlug gemaakt... Vandersteen zelf kan je dat natuurlijk niet verwijten. Het had uiteraard niets te maken met naijver tussen tekenaars, want met de familie Vandersteen hebben we de beste contacten, maar wel met uitgeverspolitiek.

Nadien ging de albumpublicatie van Kari Lente wat aan het sukkelen?
Vanaf 1970 gebeurde de publicatie in binnen- en buitenland via een agentschap in Brussel dat met mij contact had opgenomen. Die agent wist de verhalen ook te plaatsen in tijdschriften, zoals *Ohee*, en in het

buitenland. Alles verliep heel correct en efficiënt. Later kwamen er de lelijke Born-uitgaven, gemaakt op basis van fotokopieën. In de jaren zeventig waren de fotokopieën nog niet zo denderend. De Nederlandse uitgever wenste niet te werken aan de hand van originelen, wat meteen de lamentabele kwaliteit van de uitgave verklaart.

Gelukkig was er ook de legendarische reclamereeks voor Knorr.
Dat was een positieve ervaring. De albums werden in beide landstalen verspreid in een erg grote oplage. Dat was financieel interessant, en het maakte de reeks ook wijd en zijd bekend. Jammer genoeg veranderde er op een bepaald moment wat in de wetgeving voor bedrijven die dat soort uitgaven als reclame brachten, zodat de reeks stopgezet werd. Niet alle uitgevers waren jammer genoeg zo correct. De ene betaalde nooit, zoals Ciso, bij de andere, zoals Halewijn, verdwenen ook nog originelen...

Bezit je nog veel originelen?
Van Kari Lente wel. Enkele voorplaten zijn wel "verdwenen", en ook een verhaal van Pits en Kaliber, allemaal omdat we te goed van vertrouwen waren.

Voor 't Pallieterke heb je een tijd politieke cartoons getekend. Waarom heb je nauwelijks actualiteit verwerkt in de Kari Lente-strips ?
Dat was heel moeilijk, omdat ik telkens een verhaal in zijn geheel afleverde aan de *Gazet van Antwerpen*. Bij publicatie zou het actuele gegeven dus reeds drie maanden achterhaald zijn. Het bleef dus beperkt tot algemene tendenzen zoals de buggy-rage in het verhaal *De razende buggy*.

Volgde je het stripgebeuren van nabij?
Neen, ik ben zelf nooit een striplezer geweest en ik had ook geen contact met andere tekenaars. Na een hele dag striptekenen, ga ik 's avonds niet meer gaan kijken naar wat collega's zoal maken. Als ontspanning doe ik dan liever eens wat anders.

Veel signeersessies met jou hebben we nog niet meegemaakt.
Nee, ik ga niet op iedere stripbeurs mijn tijd doorbrengen. In de beginjaren stuurde ik de fans een originele tekening op. Toen ik te weten kwam dat sommige van deze tekeningen werden verkocht, ben ik met dat werk dan ook gestopt. Voortaan kregen de fans een fotokopie van een tekening die ik speciaal voor hen ontwierp en na een tijd tekende ik dan weer een andere. Ik kleurde ze wel eens met aquarel in.

Naar het schijnt krijg je nog altijd veel reacties van lezers, hoewel het laatste Kari Lente -verhaal twee jaar geleden in de krant verscheen?
Met hopen, er zijn kaften vol met fanmail. De reacties waren (en zijn) altijd even positief.

Ongelooflijk veel mensen zijn blijkbaar verknochte fans. In Breda stelden we nog maar eens vast dat ook veel Nederlanders Bob Mau en Kari Lente waarderen, zelfs Nederlands bekendste tekenaar, Henk Kuijpers.
Ja, er zijn ook veel brieven uit Nederland. Eén van de eerste interviews, in de jaren zeventig, gaf ik trouwens aan een Nederlands fanzine, Strip Pers geloof ik.

We hopen dat alle fans de werkelijk schitterende tentoonstelling in Brasschaat komen bekijken. Het wordt ongetwijfeld een succes.

Frank Huygens en Chris Mouton

Bovendien kunnen we de fans plezier doen met twee uitzonderlijke signeersessies tijdens de tentoonstelling. (voor details, zie de agenda pag. 2). Bob Mau zal er zijn, en wij ook.

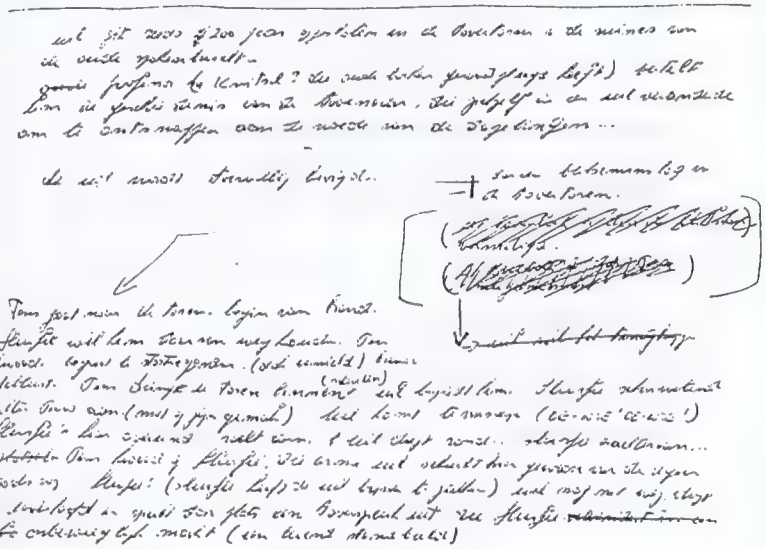

*Scenario en schetsen voor **De wraak van de uil***

SUPER PROMO

Rode Ridder
Avonturen - Spel

150,-

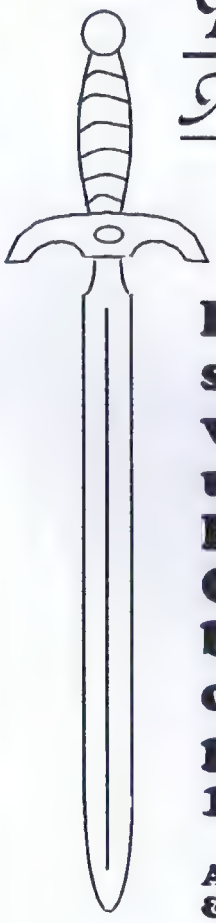

Bij aankoop van strips ter waarde van 250,- BF, kan u tevens het Rode Ridder Gezelschapsspel bekomen aan de ongelofelijke prijs van slechts 150,- BF!

Aanbieding geldig in okt, nov & dec '96. Niet verenigbaar met andere promoties of kortingen.

Houtekiet Strips
L. Melsenstr. 1, 3000 LEUVEN
Telefax: 02/721 10 83
Nieuw & 2de hands!

STRIPWINKEL

HET „B"-GEVAAR

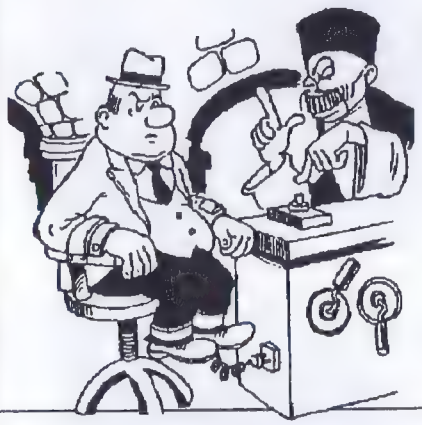

ERIK DENEYER

Greepstraat 15
1000 BRUSSEL
open maandag-zaterdag
10u30 - 19u00

tel-fax 02/513.14.86

WOEFKE

BOEKEN - STRIPS
CD - VIDEOFILMS

INKOOP - VERKOOP
STRIPANTIQUARIAAT

ANTWERPSESTRAAT 185,
2640 MORTSEL (ANTWERPEN)

tel. 03/449.15.60

Open: van 9 tot 18 uur.
Donderdag gesloten

STRIPWINKEL

BONTE

inrichter van de
BRUGSE STRIPBEURS

In het Boudewijnpark te St. Michiels

Heidelbergstraat 5
8200 BRUGGE 2
open van 13 tot 19u.
zondag en maandag gesloten.
Tel/fax: 050/ 38.35.78

Bob Mau als beeldend kunstenaar

De eerste stappen van Bob Mau op het gladde pad van de kunst vallen samen met zijn debuut als striptekenaar. Omstreeks 1947 begint hij te schilderen. Het allereerste werk is het inmiddels befaamde doek waarvan de ontstaansgeschiedenis in de bijlage van het Pits en Kaliber-album *Het spook van Zamelberg* (1993) uitvoerig uit de doeken werd gedaan. Dit olieverfschilderij stelt een oude man met een jonge knaap voor die een kommetje voor zich houdt om te bedelen. Het schematisch borstelwerk en het duistere kleurenpalet herinneren aan het donkere en somber gestemde realisme van het einde van de negentiende eeuw (o.a. Ensor). Het onderwerp is waarschijnlijk ingegeven door de miserie kort na de tweede wereldoorlog. De trekken van de oude man -alhoewel vrij summier weergegeven- doen denken aan het portret van vader Mau. Dit schilderij is gepenseeld in eenzelfde ruwe materie en bruinige tinten.

Het portret

Het schilderkunstig talent van Bob Mau schuilt eerder in het portret. Een halflijfse uitbeelding van Simone Mau uit 1953 toont een rijper schilder die reeds meer karakter in de persoon weet te leggen. Het portret van zijn zoontje (begin jaren '60) is wel de meest sprekende karakterstudie die Bob Mau op het doek heeft gezet. Toch lijkt het of Bob Mau sterker is in het tekenen van portretten dan wel in het schilderen. Dit blijkt althans uit het zelfportret in houtskool dat dateert uit 1951.

Het meest geslaagde doek uit deze vroege periode is ontegensprekelijk *De klapeien* (1950). Drie vrouwen luisteren begerig naar het geroddel van een vierde klapei. De treffende, haast karikaturale gelaatsuitdrukking wijst reeds vooruit naar zijn latere illustraties.

Begin jaren '60 voelt ook Bob Mau zich aangetrokken tot de gestileerde stijl die zulke opgang maakte op Expo '58. Een nieuw thema doet zijn intrede. Naakte welgevormde vrouwen staren voor zich uit in enge onbepaalde ruimtes. De figuur is ontleed in vele facetten. Het bruine palet van weleer klaart op tot bleke beige tinten en wordt versterkt door vale blauwe en groene stroken. Welgeplaatste rode accenten verlevendigen het geheel. Naargelang er tijd en inspiratie is, zet Bob deze fraaie dames op het doek tijdens de jaren zestig.

Glas en klei

Tot zover het schilderkunstig oeuvre van deze bescheiden meester. Slechts eenmaal toont hij deze naakten aan het publiek in een tentoonstelling van kunstenaars van Mortsel. Toch heeft Bob niet enkel het penseel ter hand genomen. Glaspasta en klei zijn materies waar hij in de jaren vijftig zijn veelzijdig talent mee wenst te beproeven.

Na het failliet van de kippenkwekerij van vader en zoon Mau werpt Bob zich opnieuw in de kunst. In 1953

Willy, neef van Bob Mau

begint hij namelijk als zelfstandig glaskunstenaar. Met diverse kleuren glaspasta modelleert hij talloze kleine diertjes. Deze sierobjecten zijn op dat moment vrij succesvol. De creaties worden via een groothandelaar verdeeld in winkels van interieurdecoratie. Ook hier heeft Bob nauwelijks het geduld om een uitgebreide opleiding te volgen. Hij gaat in de leer bij een glaskunstenaar die voor dezelfde groothandelaar werkzaam is. Na een maand houdt Bob het voor bekeken en gaat zelf aan de slag. Eind 1955 stopt hij met dit werk.

De ware roeping

In 1954 heeft Bob zijn zinnen reeds op een andere kunstdiscipline gezet. Hij volgt les bij de hoogbejaarde Mortselse beeldhouwer Floris De Cuyper. Gedurende drie à vier maanden trekt Mau 's zaterdags naar het atelier-woonhuis van deze sculpteur in een zijstraat van de Osylei. Aanvankelijk maakt hij beelden zonder enige koper in het vooruitzicht. Wat later vervaardigt Mau in opdracht van de Antwerpse firma Ceracast kleine beeldjes die in hetzelfde circuit als de glazen hebbedingetjes worden te koop aangeboden. Thuis boetseert hij beeldjes in klei. De oorspronkelijke terracottamodellen worden vervolgens door een beeldhouwer in hout gesneden in een kleiner formaat. Aan de hand van een mal zet men de houten kopies om in gipsen beeldjes die tenslotte worden gekleurd.

Bob Mau vervaardigt een aantal beeldjes voor een kerststal die uitmunten door hun rake typering en fijne humor.

Breugel

Uit Bruegel's schilderij *De spreekwoorden* (1559) haalt Bob Mau enkele figuren die een min of meer bekend gezegde verbeelden. Zo boetseert hij ondermeer *Water en vuur dragen*, *Te laat de put gedempt, als het kalf verdronken is,* en enkele anderen. Ook deze beeldjes zijn gesigneerd. In tegenstelling tot de andere pseudo-houten gipsen figuurtjes zijn de Bruegel-ventjes niet gekleurd. De enige eindafwerking bestaat uit een houtkleurige patina. Van enkele figuren van deze Spreekwoorden-reeks bezit Bob de oorspronkelijke gipsen afgietsels die een getrouwe weergave zijn van de geboetseerde oerbeeldjes. Bij vergelijking met de Ceracast-sculpturen valt meteen op dat de houtsnijder veel van het spontane model, dat Bob Mau maakte, niet wist om te zetten in hout. Dit heeft deels te maken met het materiaal zelf - klei is soepeler werkbaar dan hout- maar ook met het talent van beide kunstenaars. De houtsnijder is slechts de vakman die het werk van de kunstenaar zo getrouw mogelijk tracht na te volgen.

Naast Vlaamse thema's als Bruegel, Tijl en Nele en een bruegeliaanse kerststal, boetseert hij ook ijverig aan naakte vrouwtjes in klei. Een aantal van deze dames worden evenees door Ceracast op de markt gebracht.

Voor de verzamelaar die op zoek wenst te gaan naar deze knappe beeldjes, weze het volgende gezegd: alle figuurtjes zijn gesigneerd. Indien de liefhebber een ongesigneerd sculptuurtje in handen houdt, dan betreft het een werkje van een van de vele anonieme kunstenaars die tijdens de jaren veertig en vijftig op dit commerciëel terrein actief zijn geweest. Qua thematiek sluiten de vrouwelijke naakten aan bij de traditie van art nouveau en art deco-beelden die menig burgersalon sierden. De Vlaamse thematiek van Bruegel en Tijl en Nele is een onmiddellijke voortzetting van de talloze volkse types die in West- en Oostvlaamse keramiekmanufacturen werden gemaakt sinds het einde van de negentiende eeuw.

Dan toch het stripverhaal

Tussen al deze kunsten door blijft Mau verder illustraties maken. Vanaf het moment dat de reeks *Pits en Kaliber* vlot loopt en meer en meer tijd in beslag neemt, verdwijnt de beeldende kunst naar een tweede plan. Bob Mau is dan reeds 33 jaar en vindt na enkele jaren zoeken en proberen definitief zijn draai. Naargelang er tijd en inspiratie is, zet hij zich nog eens achter de schildersezel.

Het sterkste werk dat Bob Mau als beeldend kunstenaar realiseert, zijn voorzeker de beelden. Wat indien hij had moeten kiezen tussen striptekenaar en kunstenaar? "Als ik nu zou kunnen terug gaan in de tijd, dan denk ik dat ik het liefst zou beeldhouwen", antwoordt hij. Toch geeft Bob meteen toe dat hij onvoldoende techniek heeft om als beeldhouwer carrière te maken. Het boetseren lukt uitstekend, maar voor de bewerking van hout en steen is wel een doorgedreven vakopleiding vereist.

Gelukkig voor ons, stripliefhebbers, is striptekenen nog een ambacht waarin een geïnspireerd kunstenaar ook zonder vakopleiding erg mooie dingen kan maken...

Frank Huygens (*foto's: Chris Mouton*)

OPENINGSUREN :

WEEKDAGEN:
VAN 17.00 TOT 20.00 H
VRIJDAG :
VAN 15.00 TOT 20.00 H
ZATERDAG :
VAN 10.30 TOT 19.00 H
ZONDAG :
VAN 10.30 TOT
13.00 H
OP 50 M. VAN
HET STATION

GRATIS EX LIBRIS!
bij
Dagboek van een bos, deel 4

FAX/TEL. 055/31.81.74

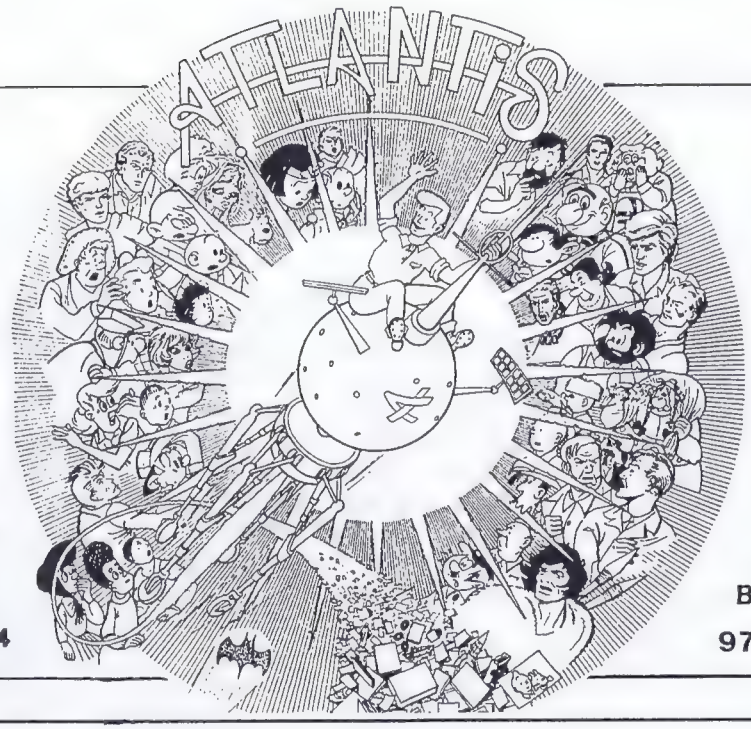

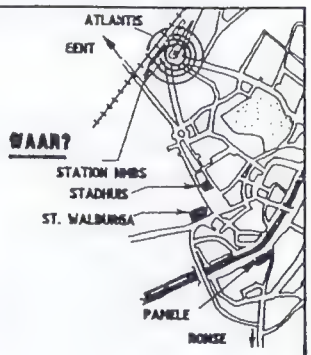

BROEKSTRAAT 2
9700 OUDENAARDE

STRIPSPECIAALZAAK
DE STRIPKEVER
Bruulcenter - Bruul 79 - 2800 Mechelen - Tel: 015 / 21 76 05

Open :
ma : 13u30-18u
di-vr: 10-12u30
13u30-18u
za: 10-18u

EX LIBRIS verkrijgbaar bij:
HERMANN: Sarajevo Tango (250ex.)
JEREMIAH 19 (hc + speciale wikkel)
OKNAM 4: Korrel zand
SODA 7, HC (300ex.)
DUBBEL IK 2, HC (100ex.)
JIMMY BOY: Rokende kat (190ex.)
MACHT DER ONSCHULDIGEN 2, HC (100ex.)

STRIPWINKEL
GOBELIJN

MECHELSESTRAAT 35
LEUVEN
016 / 23.55.86

BRABANT STRIP

Beursberichten

Het beursseizoen loopt naar zijn einde, en na de laatste grote klapper, Breda, kunnen we alvast een balans opmaken van wat ons dit jaar geboden werd.

Lente
In het voorjaar waren er de goed georganiseerde "jonge beloften", het **Alpheusdal**, **Den Bosh** en **Brugge**.
Eerstgenoemden konden ons overtuigen door sfeer en publieksopkomst, terwijl voor Brugge -toch een beurs met potentieel- tijd en plaats ditmaal niet echt optimaal bleken. De perscampagne was nochtans de beste in zijn soort. De organisatoren gaan zich nu één jaar lang bezinnen, om in 1998 een sterke comeback te maken. Een zeer verstandige aanpak.

Zomer
De traditionele zomerfestivals brachten daarna het vertrouwde recept. De echte *freak* lijkt daar wel minder aan zijn trekken te komen, vermits vooral op het grote publiek gemikt wordt. Wie thuisblijft mist toch heel wat moois, zoals in **Koksijde**, waar een tentoonstelling rond Jan Bosschaert (met de garage van Sam) zeker de moeite waard was. Ook de geslaagde driedimensionale Bollie en Billie -covers van het weekblad Robbedoes uit de jaren zeventig konden ons vertederen. De oude traditie van strandspelen rond strips aan de Belgische kust wordt succesvol in stand gehouden.

Herfst
September was een ongewoon drukke maand, met verschillende tentoonstellingen en beurzen. We onthouden graag de kleine maar originele beurs in **Rupelmonde**. De organisator wist *Kiko* te strikken, de tekenaar van *Foufi*, een vaste waarde in *Robbedoes* in de jaren zestig en zeventig. Hoewel van deze Oosterse held in de loop der jaren slechts twee albums verschenen, was de belangstelling in Rupelmonde erg groot. We hadden een gesprek met Kiko en probeerden hem te verleiden tot een interview, maar de man blijkt bittere herinneringen over te houden aan zijn tijd bij Robbedoes. Over het verleden wil hij dus niet veel kwijt, en nieuwe albums zitten er voorlopig ook nog niet in. Wel beloofde organisator Sacha Van Laeken ons het ultieme gesprek met *Buth*. We zijn benieuwd.
Nieuwkomer **Gent** kon ons helemaal overtuigen: de juiste locatie, geschikte parkeergelegenheid, alles gelijkvloers, en voor een eerste editie was de belangstelling van het publiek zeer goed te noemen. We hoorden sommigen klagen over verkoopscijfers, maar ja, dat kennen we. Daarvoor is natuurlijk de standhouder verantwoordelijk, niet de organisator. Die zorgde in dit geval wel voor voldoende lucht en licht.
In **Breda** is dat laatste -zoals al vaak aangeklaagd in deze kolommen- een oud zeer. En zie! het licht scheen in de duisternis! De ruilbeurs werd uit het Turfschip gelicht en ondergebracht in een tent aan de voorzijde van het gebouw. Bovendien was er een keer géén kermis op het Chasséplein, zodat het makkelijk in -en uitladen was. In de tent was het des ochtends wel vrij frisjes. Bij het aanschouwen van de slachtoffers in de sauna van de foyer (de vroegere ruilbeurs) prezen we ons later op de dag toch nog gelukkig. Ook de stands aldaar hadden deze keer extra verlichting met sterke spots. Het Stripschap wordt klantvriendelijk! Groter, groter, groots(t), dat is de vloek én de zegen van dit superfestival voor de Nederlandstalige stripliefhebber. Het is te groot, want je kan in één dag niet alles rustig bekijken. Niemand heeft dus nog tijd. *"Ik moet nog even naar..."* is de meest gehoorde zin. Het lijkt wel wérken. Toch is het een groots gebeuren, want waar anders tref je op één dag zoveel sympatieke gelijkgezinden aan uit verre windstreken?
Zo kwam ***Henk Kuijpers*** zoals elk jaar weer eens een kijkje nemen bij onze stand. Een tekenaar zonder kapsones, zoals we ze graag hebben. Dit jaar hadden we géén Franse Franka's uitgestald, maar wel onze nieuwe albums. "*Ach,* ***Kari Lente***", deed Kuijpers duidelijk vertederd. Jeugdsentiment? "*Een goeie herinnering uit de jaren zestig en zeventig*", verklaarde de tekenaar, "*...toen telde voor puristen alleen Franquin, weet je wel, ...*". Tekende Henk Kuijpers onlangs geen reclamestrip? "*Jawel, voor Coberco uit Zutven, de grootste zuivelproducent in het land.*" (gratis reclame, zie ook het artikel verderop in dit nummer). Gisteren kregen we de nieuwe Franka in handen, en zagen we daar nu geen acrobatische bedscène, mijnheer Kuijpers? "*Ja, Franka heeft een vriend...*" (dat werd tijd, voor zo'n gezond meiske - red.) "*...en wie*

STRIPBEURS
KAS, CARPENTIER EN BIDDELO
KOMEN HANDTEKENEN !!!!!!!!
ZONDAG 17 NOVEMBER '96 van 10 tot 18 u.
ZAAL STAR
NOWLET DE BRAUWERESTRAAT, 1800 VILVOORDE

weet, als hij meevalt ga ik misschien met hem alleen verder...", grapte de tekenaar. Net nu we op zo'n goed spoor zaten, en een aantal pertinente vragen wilden afvuren, (wil u eens in mijn poëzie tekenen? - krijgen we eens een groot interview voor ons bescheiden magazine?, enz...) sprong collega Michel -van **Teek**- Henk Kuijpers op de huid met zijn mooie fullcolor-magazine. De tekenaar stelde al snel vast dat hij in tijdnood raakte, "*ik moet nog even naar...*" . Hij drukte ons nog hartelijk de hand, en verdween met Teek in de kolkende massa. Maar we geven het niet op, ... net zo min als Franka in haar uitstekende nieuwe album, *Het Portugese goudschip.*

Slecht nieuws voor lezers die de prachtige tentoonstelling *De Boerenkrijg in het stripverhaal* wilden bezoeken in Willebroek. De technische dienst van dezelfde gemeente kon blijkbaar geen geschikter ogenblik bedenken om het gebouw (het historische Sashuis) te laten behandelen tegen houtworm. Op barbaarse wijze schoot daarop **Rentokill** in actie (bevel is bevel) en **150 liter bestrijdingsmiddel** werd in de gezellige ruimte verstoven, terwijl de complete tentoonstelling -vaak unieke documenten- nog aan de muur hing! Vermits een normaal mens geen twee minuten in zo'n behandelde ruimte kan verblijven, en om verdere schade aan de tentoongestelde stukken te voorkomen, werd alles in allerijl opgedoekt.
Voor bezieler en samensteller van de tentoonstelling **Flor Cools** is deze -onaangekondigde- actie een slag in het gezicht. Bij zoveel idiotie staat zelfs het grootste verstand stil. Als klap op de vuurpijl blijkt de gemeente Willebroek niet zwaar te tillen aan de zaak. Cultuur staat blijkbaar niet hoog in hun vaandel...

In Brasschaat doen ze het anders. De tentoonstelling rond **Bob Mau, 50 jaar strips en plastische kunsten** is een echte aanrader geworden. Het Cultureel Centrum van Brasschaat verzorgde op professionele wijze de voorstelling van Bob Mau's teken- en kunstwerken. Er zijn veel originelen en schetsen te zien, verstandig afgewisseld met mooie kleurcomposities van de voorkaften. Buiten de twee ledennamiddagen op de BOB MAU -tentoonstelling zijn er dit najaar nog twee plaatsen waar u ons *live* aan het werk kan zien: de ruilbeurzen op 17/11 in Vilvoorde en op 30/11 in Mechelen.

Daarna leggen we er het blok op, (of de riem af, zoals u verkiest), en gaan we in winterslaap.
We zien elkaar in het voorjaar van 1997 in het Alpheusdal of Den Bosh.

De vermoeide vertegenwoordigers.

Bruisend Hasselt !

In navolging van Brussel bewijst nu ook Hasselt een bruisende stripstad te zijn. Op vrijdag 9 augustus laatstleden vond de inhuldiging van de stripgevelroute plaats. 's Morgens was iedereen present in het stedelijk museum: notabelen, pers, enkele stripliefhebbers en alle tekenaars, behalve Karel Biddeloo en Jef Nys. Na de obligate toespraak van de burgemeester volgde de inhuldiging. Een toeristisch treintje voorzien van twee gidsen leidde het voorname gezelschap (Willy Linthout, Merho, Paul Geerts, Morris, Jean-Pol, Marc Sleen en Wim Swerts) langsheen de route. Opvallend is dat Hasselt uitsluitend koos voor Vlaamse stripauteurs. Wat deze stripgevels zo interessant maakt, is wel het feit dat de helden zich bewegen in het bruisende Hasseltse stadsleven. Suske en Wiske winkelen in de stad, de Rode Ridder doet zich te goed aan de plaatselijke gastronomie, Kiekeboe nipt van de Hasseltse jenever, Samson smult van de heerlijke speculoos, Urbanus nestelt zich in de schoot van de reus Langeman, Jommeke haalt zijn sportief hartje op te Hasselt, Sammy kijkt verlekkerd naar de laatste mode, Nero zegt het met bloemen en de Daltons lopen braafjes school in deze gezellige Limburgse stad.
De rondrit eindigde in het Jenevermuseum waar iedereen (en niet in het minst de reporters van Brabant Strip -red.) zich wentelde in Hasseltse jenever, speculoos, Samsonbrood en Nero-wafels.
Erwin Dewachter en Wim Huygens

Reclamestrips *i n z i c h t !!*

Nieuws vanuit uit het hoofdkwartier van de Reclame-stripclub aan de Westkust, waar visser-voorzitter Jean-Pierre Legein een oogje in het zeil houdt. Heelwat strips uit dit artikel zijn op ruilbasis verkrijgbaar. Neem contact op met de Reclamestripclub! Ter Weide 9, 8670 Oostduinkerke.

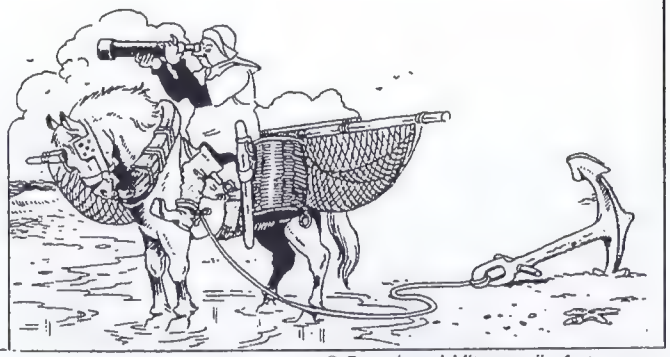

© Standaard Uitgeverij, Antwerpen

Scouting met Suske en Wiske

Door Scouting Nederland werd in 1988 het album *De wervelende waterzak* uitgegeven, met als doel financiële steun te verwerven voor hulpactie's van scouting Nederland en de vlaamse scoutsbeweging V.V.K.S.M en FOS. Hierdoor werd de zusterorganisatie van Scouting Nederland in Jemen gesteund met een waterzuiveringsprojekt. De Vlamingen bestemden de opbrengst voor de bouw van een scoutingscentrum in Chili. Het boek is o.a. te herkennen aan het ISBN nummer 9002162316. Bovendien staat op de achterkaft, anders dan op het album dat in de gewone handel werd verspreid, een tekst van Willy Vandersteen. Wie meer wil verzamelen dan alleen het album, moet ook de bladen *Scouting Magazine* van juni 1988, nr 6/7, en *stip* van augustus 1988 aan zijn verzameling toevoegen. In *stip* werd middenin een dunne bijlage bevestigd. In *Aktie* zou er ook iets rond de scoutingaktie te lezen zijn, doch dit blad konden we nog niet onderzoeken.

Om af te sluiten, de **luxe uitgave** in rood velours op 45 ex. werd geschonken aan de beste verkopers van de gewone scoutseditie. Deze luxe wordt niet in de bekende catalogussen vermeld.

Hoe een verzamelaar van reclameuitgaven en andere rariteiten zijn verzameling meer aanzien en waarde geeft.

Een verzamelaar begint in de loop van de jaren meer gericht te zoeken. We leggen even uit wat we daarmee bedoelen.

Neem nu het album *De Ring van Roxanna* van de N.V. Tilburgsche Waterleiding-Maatschappij. Het album vind je wel, doch niet de begeleidende brief 'Aan geadresseerden'. Die stuurde de maatschappij samen met het stripalbum op naar haar klanten die een machtiging gaven voor het automatisch incasseren van watergelden en/of heffingen. Deze brief vermeldt ook dat in samenwerking met de stichting Habitat en de organisatie de Wilde Ganzen een drinkwaterprojekt in Addis-Abeba in Ethiopie werd gesteund. Door het verzamelen van de brief weet de verzamelaar precies hoe de aktie van het betreffende album verliep.

Een ander voorbeeld: toen bij Vroom en Dreesman de tentoonstelling 'Welkom in de wereld van Willy Vandersteen' doorging, werd tijdens de opening het Suske en Wiske album *De Goalgetter* ten doop gehouden. Ter gelegenheid van deze tentoonstelling werden 15 luxe's uitgebracht met binnenin een speciaal ingeplakt blaadje. Wanneer men nu bij dit zeer dure luxe album de uitnodiging kan voegen, is dit leuk meegenomen.

Nog enkele tips: *De Robotsmurf* uit 1988, verschenen bij Dupuis, exclusief voor Gervais-Danone, werd verzonden in een prachtige plastieken omslag. Verder heb je de speciale versie van het eerste album van *De Geuzen*, dat niet genummerd is op de voorkaft. De speciale achterkaft heeft de vermelding 'Welkom in de wereld van Willy Vandersteen', een tentoonstelling die destijds doorging in De Handelsbeurs te Antwerpen. Ook hier kan je de uitnodigingskaart bijvoegen. Verder kan je hierbij, als je echt alles wil, ook nog de losse kaft van *De Krimson Krisis* voegen. Aan de binnenkant van de kaft wordt immers ook allerlei info over de tentoonstelling gegeven. Dit is ook een prachtstuk, hoewel zonder stripinhoud. Ook weer zeer moeilijk vindbaar.

En om af te sluiten nog even dit. *De Ekonologen*, van NV Britisch Leyland Belgium (Austin Morris), is een hardcover die je regelmatig vindt. Het is echter een onmogelijke taak om dit album te vinden in seal (dit betekent in nog geheel gesloten plastiek verpakking), mét de vijf bijbehorende stickers en een rond kartonnetje "lanceringsaktie - met gratis stickers". Er is dus nog veel meer te verzamelen. Vanzelfsprekend zijn we al zeer blij wanneer we soms een ons onbekend, zeldzaam albulm vinden ! Hopelijk heb ik met dit artikel de verzamelaars eens diep doen nadenken om op zoek te gaan naar papier-curiosa. Nog veel verzamelgenot gewenst.

Stof tot nadenken over het Jommeke Verzamelalbum

Dit album met zelfklevers van de Broodbakker haalt hoge prijzen. We hoorden spreken over 1.500 tot 3.500 frank, en zelfs 15.000 Frank. Er doet ook een verhaal de ronde als zouden valse zelfklevers op de markt zijn gebracht. Of dit waar is, weten we niet met zekerheid. Misschien berust het verhaal op een misverstand. We besloten ons speurdersteam in te schakelen. Het Antwerpse distrubitiecentrum dat de verzending doet, werd gecontacteerd. Op ons verzoek werden de plaatjes voor onderzoek toegezonden. De echte plaatjes bevatten langs de achterkant een tekening van Jommeke en een nummer. Deze plaatjes bevinden zich in papieren zakjes. Er is echter ook echter een zelfklever bekend met op de achterkant de -in het

rood- aangebrachte letters AVERY. Het plaatje zelf is matter van kleur en is in feite nr.19. Waarschijnlijk raakten bepaalde nummers uitgeput en besloot het Antwerpse verdeelcentrum die plaatjes bij te drukken. Jammer genoeg met zelfklevers van mindere kwaliteit tot gevolg. Voor alle duidelijkheid: de "Avery" sticker is ongenummerd. Wie andere "Avery" stickers in zijn bezit heeft wordt gevraagd ons sekretariaat aan te schrijven. Dit geldt ook voor wie stickers waarneemt zonder Jommeke of "Avery"- letters op de achterkant.

Aanwinst voor de Ohee! catalogus

De verzamelaars van het weekblad Ohee! kennen wel de inmiddels uitverkochte eerste editie van de catalogus van Peter Bonte, waarin o.a. de specale nummers vermeld worden die in het bezit zijn van de Reclamestripclub. Onlangs vonden we nummer 323, *Het zondagsspook* van Ketje en Co, met een andere achterkaft. Het vervolgverhaal *De hut van Oom Tom* werd nl. vervangen door een reclame voor "Het Volk" - " 't Kapoentje en albumuitgaven ". Wie nog weet heeft van zulke afwijkingen, gelieve het sekretariaat van de club aan te schrijven.

Nieuws uit Nederland

Henk Kuijpers maakt reclamestrip!

Coberco, de zuivelcoöperatie, bracht dit jaar haar 'jaaroverzicht 1995' uit, samen met een stripverhaal. Het is een prachtig boekwerkje. Niemand minder dan Henk Kuijpers verzorgde naast de tekeningen ook de voorkaft. Vele Henk Kuijpers -verzamelaars belden naar Coberco, doch werden afgescheept met de woorden: 'Dit is alleen voor de Interne Keuken van Coberco bestemd'. Toch kregen we dit boekwerkje in onze handen dankzij een tip van één van onze medewerkers. (De Reclamestripclub staat voor niets -red.). We moesten aardig wat centjes ophoesten, maar het begeerde boekje kregen we uiteindelijk te pakken. Nog opgeruimder werden we toen nog iemand anders met de *dunne* Coberco-strip voor de dag kwam. Deze dunne uitgave heeft dezelfde voorkaft als het jaaroverzicht 1995, doch in het rood is afgedrukt: 'Extra bijlage, strip uit het jaaroverzicht'. De strip zat als bijlage bij een contactnummer dat voor de medewerkers van Coberco bestemd was.

Magazijn

Dit Magazijn dateert reeds uit 1975. Nummer 36 van Juli/Augustus staat vol strips van Detlef Greinert en Frans van Eijk.Tekst si van Frank Veder. Magazijn werd gratis toegezonden aan C.P.J. houders. Eigenaardig is wel dat de colofon vermeld dat er twee uitgevers zijn, "Rotterdamse Kunststichting" en "C.P.J.s, stichting Musische Vorming Rotterdam. Of er meer van deze nummers met strips verschenen is ons weer onbekend!

De Daltons verliezen hun geheugen

Dit komt uit de Nederlandse Panorama. De bladzijden zijn genummerd van 29 tot 40 en de strip zou normaal vervolgd moeten worden. Of dit een gratis bijlage is, weten we niet. Het weekblad zelf bezitten we niet. Wie meer info heeft gelieve ons te bellen.

Minitoe, een in België onbekende stripkrant

Minitoe's stripkrant, die gratis word verstrekt bij de courant *Nieuws van de Dag,* verscheen voor de eerste keer op donderdag 5 Juni 1980. Voor de stripverhalen wordt vooral beroep gedaan op de figuren uit de Dupuis-stal. In het eerste nummer start men o.a. met *Natasja en de Maharadja*, Bollie en Billie, De Blauwbloezen met Bronco Benny en Guust Flater. Het blad wordt verder opgevuld met de bijzondere belevenissen van Roodoog, een Amerikaanse strip van tekenaar Gordon Bass. Het leuke in dit nummer is dat er een ons onbekend S.F.-verhaal in stond, nl. *Agar en Zarra in de slag om de Melkweg*. Ook de voorkaft wordt ermee versierd. In latere nummers worden de voorkaften trouwens afwisselend gevuld door de figuren uit de Dupuis-stal. Ook Yoko Tsuno, Buck Danny, Steven Sterk, Joris Jasper, Sophie, e.a.. zijn van de partij. Agar en Zarra komen echter van Dargaud

en zouden reeds in 1974 verschenen zijn, waarschijnlijk alleen in de Franse taal. De auteurs zijn Gigi en Moliterni. We keken nog even op toen we ook Jommeke en Kiekeboe aantroffen. Tijdens het inkijken van dit blad uit de jaren 1980 tot 1982 valt het ons op dat er geen werk van Nederlandse tekenaars te vinden is. We weten niet of dit in latere jaren ook zo was. Voor nadere studie zijn we zopas begonnen met dit blad te verzamelen. Wie zich geroepen voelt een artikel over Minitoe te schrijven, kan zich tot de redaktie van BSMagazine wenden, en wie jaargangen te koop heeft kan terecht op het sekretariaat van de Reclamestripclub zelf.

Minitoe Kiekeboe

Een zestal nummers van Minitoe bevatten het Kiekeboe-verhaal *Konstantinopel in Istamboel*. Het nummer waarin het verhaal start, heeft trouwens een Kiekeboe -voorkaft. Deze vondst maakte ons zeer gelukkig !

Greenpace Nederland

Het kwartaalblad nr.2, 18° jaargang, bevat een stripje *Olie op de golven* de tekening is van Richard van de Pol en de tekst van Martin Lodewijk. Het copyright is van KBU uitgevers/Stichting Greenpace Nederland.

De krant van Bas

We ontdekten dat de nr.2 van de 2° jaargang (februari 1980) een vervolgstrip bevat, nl. "Paulus van Tarsus". Het copyright vermeldt *Editions Fleurus Paris*. Het blad, een uitgave van de Evangelische omroep, verscheen 4x per jaar en werd verstuurd als prijs bij de Kinderkrant puzzels.

Suske en Wiske Curiosa

Akimbo gipsfiguren

De firma Akimbo zou volgens de laatste berichten failliet zijn gegaan, doch Mertex Trading uit Breda zal waarschijnlijk deze gipsfiguren van de familie Suske en Wiske op de markt blijven brengen. Het is zeer twijfelachtig of Professor Barabas er uiteindelijk komt. Voor meer informatie belt u 076-5601941. De 5 figuren zouden ongeveer 50 gulden of 900 Belgische frank gaan kosten.

Stickers met een teer velletje

We vonden een **velletje** met stickers die behoren bij het album *De Hamer van Thor*. Deze stickers dragen de nummers 74-73-19-71-15-14, ze waren aldaar te koop voor 10 frank of 1/2 gulden. Normaal zijn de stickers voor dit album alleen los in zakjes te koop.

Nieuw op de markt

Op het Middelkerke-stripfestival aanschouwden we soepkommen van de firma Megadif. Je krijgt in ieder geval grote soepkommen voor je geld.

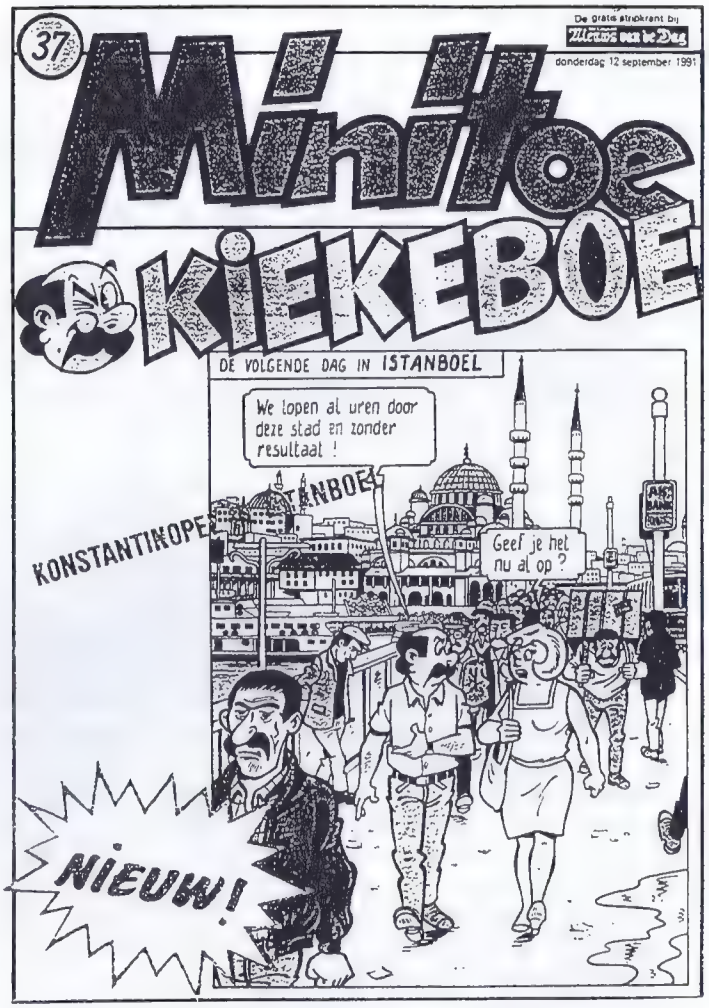

Trends

Dit financieel -economisch magazine van 18 juli had een mooie voorkaft met vermelding "100 jaar Strip-Helden en -gelden en uitgeverijen en merchandising". Suske en Wiske, Lambik, Kuifje, de trouwe Bobbie met kluif en een smurf versierden het geheel. Ons kommentaar: de artikelen zijn uitstekend en van een hoog niveau. Wat ons betreft een pluimpje voor de auteur, een zekere Jan Lodewyckx. Jammer dat deze man geen medewerker van Brabant Strip Magazine is. (daarvoor staan we financieel waarschijnlijk niet sterk genoeg -red.)

Suske en Wiske "De Musical"

Het suske en wiske weekblad -logo is aangebracht op een musical blad, het kadootje van Neckerman-Persil-Red band en Extra nummer. Iedereen kent ondertussen dit blad wel. Ons waren al twee versie's bekend, waarin op pagina 2 reclame staat voor Nederlandse kranten. Tot onze verwondering ontdekten we ook een Belgische versie, met reclame voor *Het Zondagsnieuws*. Er komt tegenwoordig zoveel op de markt dat zelfs de Suske en Wiske verzamelaars het niet meer kunnen bijhouden. Omdat het logo van het weekblad op dit blad staat, verzamelen de fans dit nu als een soort apart bijvoegsel van het originele Suske en Wiske weekblad. Het is maar hoe je het bekijkt. In ieder geval houdt het vinden van onbekende (of onaangekondigde) versies het verzamelen weer spannend.

Brol in Brabant?

Een in België zo goed als onbekende reeks, uitgegeven door KBU-uitgevers, is de serie *Jules en Ollie*. Bij de reclamestripverzamelaars zal dit vermoedelijk een belletje laten rinkelen. Deze serie werd inderdaad opgevat als een reclamestrip, maar niet op de manier zoals banken, fruitsappen, autoconstructeurs van het stripmedium gebruik of misbruik maken. Geen voddig uitgegeven verhaal op een onmogelijk formaat, maar een heus verhaal op ware lengte, met een scenario en nog leuke tekeningen ook. Natuurlijk tref je op iedere pagina reclame aan, maar niet op een storende manier, gewoon op draagtassen, op een voorbijrijdende bus of auto, op iedere straathoek. De reclame heeft echter weinig of geen invloed op het verloop van het verhaal. Het scenario werd opgevat als een detective-strip met in de hoofdrol speurders Jules en Ollie. Jules is in deze serie de knappe jongen waarvoor het vrouwelijk schoon al snel overstag gaat, doch soms is hij dermate verblind door al dit schoons dat hij zijn speurderstalent op een laag pitje zet. Gelukkig is er Ollie, het brein van het speurdersduo, een vlijtig baasje dat zich in iedere zaak vastbijt. Dit duo heeft reeds 17 opgeloste zaken op zijn aktief staan en dit in samenwerking met steeds wisselende tekenaars en scenaristen. Dat leidt soms tot rare toestanden qua tekeningen en maakt de herkenbaarheid niet altijd even gemakkelijk. Ieder verhaal speelt zich af in één of andere bekende stad in Nederland, met zijn eigen reclame en bezienswaardigheden. Let wel, deze reclamestrips zijn niet gratis en kosten plusminus 250 fr per stuk. Of je moet kiezen voor een hardcover die al snel 1000 fr kost. De oplage wordt steeds aangegeven vooraan in de strip en gaat per album van 1500 tot 5000 exemplaren. Laat de Nederlandse steden geen bezwaar wezen om je deze stripreeks aan te schaffen, ze verdient een plaatsje in je collektie. De titels zijn niet altijd even origineel *Leiden in last*, *Opschudding in Oisterwijk*... en ga zomaar door. Méér informatie krijg je natuurlijk bij de Reclamestripclub.

Jules en Ollie stedenstrip,
diverse tekenaars en scenaristen,
KBU-uitgevers, sc 250, hc 1000.

Kal-El en Jor-El bij Zet-El

De Nederlandse stichting Zet-El pikt de draad op die het eveneens Nederlandse Stripschap liet vallen.
Waar het Stripschap in de gouden jaren zelf albums uitbracht, of in samenwerking met uitgeverij Arboris *Uit de Toonder Studio's* op poten zette, daar is nu Zet-El de stuwende kracht. Ze stellen zich tot doel de minder bekende maar daarom niet de slechtere strip tot een groter publiek te laten doordringen. Ze brengen strips die door de gerenomeerde stripuitgevers als risicostrips beschouwd worden. Daar waar Zet-El vroeger strips uitbracht in een luxueus jasje en in beperkte oplage, zoals Krigsteins *De Overlevende*, Brecia's *Mort Cinder*, enz... schijnen ze van deze formule afgestapt te zijn. Na het uitbrengen van de strip *In de val Jeannette* van de hand van Berend J. Vonk, is er nu de enige echte Soeperman. Soeperman had reeds eerder een album in de Star-stripreeks bij Oberon. Alhoewel deze strip een voorpublicatie kende in Sjors en Sjimmie Weekblad en zelfs door de lezers goed onthaald werd, besliste men niet tot uitgave over te gaan. Toch is deze strip een pracht van een parodie op het superheldengenre, Bedman en Spinneman worden tot tweederangs gedegradeerd. Klark Klont is de enige echte redder, samen met zijn gokverslaafde egel Leo beleven ze de gekste avonturen. Daar waar de gewone superhelden onwerkelijk zijn, is Soeperman er ééntje van de menselijke soort. Hij blundert, kent angst maar lost zijn zaakjes steeds op, niet altijd op een logische manier maar geen mens die zich hieraan ergert. Denderend in beeld gebracht door René Uilenbroek en Willem Ritstier. Lees eerst het verhaal, bekijk dan de decors en je hebt tweemaal fun.

Soeperman : De 11e dimensie
Uilenbroek & Ritstier
Uitgave Zet-El, sc 175.

Detective

Wie onvoldoende tijd heeft om eens lekker onderuit te zakken met een roman van detectiveschrijfster Agatha Christie, voor diegenen hebben we nu een pasklare oplossing. Uitgeverij Lefranq starte een stripreeks om deze klassiekers van Agatha in beeld te brengen. Geen urenlang lezen, een halfuurtje tot een uur volstaat. De tekenaars en scenario-bewerkers houden zich trouw aan de originele versie. De plot wordt netjes afgedraaid, de voornaamste figuren in beeld gebracht, maar echt boeien kan het geheel niet altijd. Personen en locaties worden nergens uitgediept. De sfeer die opgeroepen wordt in de oorspronkelijke romans gaat geheel verloren. Het gevoel dat je meespeurt naar de oplossing van het mysterie is miniem. Wie nooit de romans gelezen heeft, komt hier best aan zijn trekken met een vlotte detective, nooit vervelend. In elk geval een lovenswaardige uitgave. De albums worden getekend door verschillende tekenaars, wat evenzeer geldt voor d e scenario-bewerking.

Uitgeverij Lefranq : 4 albums verschenen.
Moord in de Oriënt -Express/ De geheime tegenstander / Dood op de Nijl / Tien kleine negertjes
sc 195.

Dirty Harry goes to hell

Zoals het getal 666 al laat vermoeden, krijgen we hier te maken met de onderwereld. Neen, niet de maffia, die onderwereld bedoelen we niet. Het is de wereld van nog één etage lager. Een universum bevolkt met gevallen engelen, afgrijselijke nachtmerries, eeuwig lijden, kortom het rijk van Satan. Dit ruige volkje heeft slechts één grote wens: de mensenwereld bezitten en haar overheersen. Om dit doel te bereiken wordt de bloedstollend mooie Lilith naar de aarde gestuurd, vergezeld van een leger duivels in mensengedaante. De wereld wordt in chaos gedompeld.

Geweld, haat, moord en mensenoffers worden gemeengoed. De troon van de paus wankelt. Het Armageddon is in aantocht, de mensenwereld in gevaar. Maar zoals altijd is er voor ieder probleem een oplossing. Een bende computerfreaks stelt zich tot taak de wereld te redden. Gewapend als een soort Ghost-Busters gaan ze de duivelse creaturen te lijf. Ongeveer gelijktijdig wordt in het Vaticaan father Carmody ontboden, een ietwat onconventionele vertegenwoordiger van het kerkelijk gezag, een *Dirty Harry* zoals alleen Clint Eastwood hem kan neerzetten. Een echte rausdouwer, een boom van een vent die nergens bang voor is. Hij zoekt kontakt met de computerfreaks, en ze slaan de handen in elkaar. Het resultaat is te zien in de volgende albums.

666: Ante Demonium 1
Froideval & Tacito
Arboris, sc 220.

Desberg en Vrancken: een geslaagd duo

Zwart bloed is een ietwat vreemd verhaal dat zich afspeelt op de Franse Antillen omstreeks de 17e eeuw. Tristan is een halfbloed met een blanke huid, waardoor hij meer bij de blanken behoort dan bij zijn gekleurde broeders. Zijn moeder verdiend af en toe een centje bij op haar rug. Door zijn vriendschap met Marc-Antoine die hij uit de handen van rondtrekkende piraten redt, komt hij in kontakt met de adel. Hun leventje van luxe, pracht en praal wil hij tot het zijne maken, maar bij zijn klim naar de top wordt hij al snel op zijn plaats gezet. De rijken dulden hem wel, maar willen niet dat hij hen boven het hoofd groeit. Een hond bijt toch ook niet de hand die hem voed. Het verhaal kan gezien worden als een aanklacht tegen de slavernij. Op vele landerijen werken kleurlingen waar de adel minachtend op neerkijkt. Als je dan een kleurling bent met een blanke huid is het hek helemaal van de dam: je bent nergens thuis. Dit verhaal wordt treffend in beeld gezet door Vrancken. Vlotte tekeningen, levensecht, misschien té levensecht, sommige figuren lijken wel te defileren in één of ander modeblad. Ook het ontbreken van decors is een schoonheidsfoutje, maar gelukkig maakt een scenario van Desberg veel goed.

Zwart Bloed 1 : De geur van illusies
Vrancken & Desberg
Le Lombard, sc 180.

Farao

Na tien jaar afwezigheid is hij er weer, de enige echte *Farao*. Neen, geen Egyptische heerser maar de avonturier, sla er de Matla maar eens op na. Na het verscheiden van uitgeverij Novedi in 1986 dacht ik dat het doek gevallen was over deze stripheld. Niets is minder waar.

Maar of zijn terugkeer nu echt iets was waarop we zaten te wachten , valt te betwijfelen. De leuze is: maak geen slapende honden wakker. Waar de vroegere verhalen van een goede avonturenserie evolueerde naar het occulte, is het deze maal goed raak.

Tijdens een vliegreis krijgt onze held visioenen over de ontvoering van zijn pleegdochter Quiyng en de dood van een medepassagier. De inzet van dit alles is een geheimzinnige videoband. De oorlog is geopend. Eén, twee, drie of meer partijen openen de jacht op onze held. Dit alles zal mij worst wezen. Door het grote aantal mededingers ontstaat er bij het lezen een totale verwarring. Wie is de tegenstander, wie de helper in nood? Onze held lijkt zelf de kluts kwijt, hij holt van her naar der, neemt zelden of nooit zelf het heft in handen. Doden vallen bij bosjes, raketten en geweren worden afgevuurd zonder dat de oplossing in zicht komt. Wel worden ons mooie prentjes gebracht van oude Griekse tempels, het zicht op zee en prachtige rotspartijen. Zo maak je toch geen stripverhaal mijne heren, en vooral vervolg in nummer acht vind ik steeds geinig om lezen. Voor mij hoeft het niet meer.

Farao 7 : De vuren van de zee
Hulet & Duchateau
Glénat, sc195.

Twee halen, één betalen

Twee albums voor de prijs van één, hoe kan dat ? Wel , uitgeverij Dupuis had het lumineuze idee om bepaalde reeksen van een extraatje te voorzien. Het eerste deel van een serie werd als geschenk bijgevoegd bij het pas verschenen album, kwestie van de serie te promoten. Waarom dit gebeurt bij een topreeks als de Kleine Robbe is mij een raadsel. Spetterende, flitsende gags van een hoog niveau. Met prachtig uitgewerkte bijfiguren: boezemvriend Vermiljoen , Suzanne de onbereikbare jeugdliefde, Ponchbol, bijgenaamd de oliebol, zijn tweede beste vriend, vader Angelusse de wakkere kerkvader en meneer Peuk de turnleraar, wiens fysieke prestaties veel te wensen overlaten . Met deze figuren als gegeven werden reeds zes albums van topniveau gebracht. Men zou zich terug willen wensen naar zijn jeugdjaren om samen met Robbe en zijn companen op avontuur te trekken. Ach, de vreugde van het kind zijn. Het duo Tome en Janry toont hier het beste van hun kunnen .

De kleine Robbe 6 : Zet je hoedje op
Tome & Janry
Dupuis, sc 165.

Dallas

Bij het horen van de naam *Dallas Barr* denk je onmiddelijk aan de naam van één of andere populaire drankgelegenheid in Texas. Niets is minder waar. Dallas Barr is een manspersoon die leeft in het jaar 2075. Hij lijkt wel in het bezit van de eeuwige jeugd want hij is 132 jaar oud, of jong als je wil. Doch voor deze jeugd moet hij betalen: één miljoen pond is de vraagprijs voor weer tien jaar levensverlenging. Bij het pokeren verliest hij zijn laatste duit en tot overmaat van ramp heeft hij nog slechts tien dagen tot zijn zesde verjongingskuur is uitgewerkt. Zonder geld zal hij sterven... maar er is hoop. Hoe? Dat lees je zelf maar. Het duo Marvano en Haldeman hebben echt het vingerspitsgevoel om een boeiende science-fiction reeks op te zetten en dit zonder overdreven gedoe van lasers en hypermoderne

uitvindingen. Kijk maar naar waarin de drie albums over de Eeuwige Oorlog uit de serie Vrije Vlucht , waarin je ook geen overdreven toestanden aantreft. Alleen de mens tegeover de hem omringende elementen. Ook bij Dallas Barr herkennen we deze elementen. Zelfs al zien we hem merkbaar ouder worden, toch gaat hij onverpoosd verder om zijn geld te bemachtigen. We weten dat het hem wel zal lukken, maar toch kunnen we ons inleven in zijn zoektocht. Eigenlijk zouden we kunnen spreken van een waardige tegenhanger van de serie Dertien.

Dallas Barr 1 : Dodemanshand
Marvano & Haldeman
Dupuis, sc 180. *Willem.*

Het is maar dat u het weet

De teletekst van de commerciële zender VT4 bevat stripinformatie op de pagina's 182/183/184, verzorgd door Jempi Welkenhuyzen. Op 182 vindt je de striptips, nieuwe strips kortbesproken. Op 183 stripspaghetti, info over al wat reilt en zeilt in de stripwereld. Op 184 stripspel, nooit echt moeilijke meerkeuzevragen, prijs: één stripalbum.

De kogel is eindelijk door de kerk: in week 49 verschijnt de nieuwe Storm. Niet langer in beeld gebracht door Don Lawrence, maar met fullcolor schilderingen van John Kelly. Inderdaad, het gaat hier over de Storm spin-off *Kronieken van de tussentijd*. Scenario blijft wel nog van Martin Lodewijk.

Hermann keert even terug naar de Lombard-stal voor een one-shot album, *Caatinga* . Het zal verschijnen begin 1997 in de Collektie Getekend. Het beloofd een keihard verhaal te worden, helemaal in de bekende cynische Hermann-stijl. Koop een strohoed om je hoofd tegen de Mexicaanse zon te beschermen.

De Brusselse stripmuren hebben er een broertje bij. Namelijk in het Bruparck. De Kleine Robbe is de gelukkige. Het is geen stripmuur als de anderen, maar wel een anamorfe tekening. Dat wil zeggen dat je er, net als voor een spiegel, recht voor moet staan. Wijk je uit naar rechts of links dan zie je een vertekend beeld.

Wie de luxe-uitgave van Urbanus koopt het zwarte winkeltje genaamd krijgt er gratis een CD bij met Urbanus geluiden. Of beter gezegd hoe vettiger hoe prettiger. Wil je één van de 500 ex dan moet je er wel 1795 fr voor neertellen.

De strip Kiekebanus, getekend op 30 pagina's, verschijnt op 4 december. Er komt zowel in de Urbanus- als in de Kiekeboe-reeks een luxe uitgave. Je moet wel 2 luxe's kopen want de eindpagina van ieder verhaal is verschillend. Commercieel goed bekeken natuurlijk.

Het Sus en Wis -verhaal H*et zwarte gat* krijgt een gelimiteerde luxe-uitgave op extra groot formaat. Kostprijs van dit album dat handelt over diamant: 7000 ballen. Als extra krijg je er wel een diamantje bij. Ha,ha,ha... enz.

Naar verluidt zouden de nieuw te verschijnen reeksen in de collektie Spotlight van Dupuis alleen nog met slappe kaft verschijnen. Je krijgt er dan wel een extraatje bij, zoals de leuke bladwijzer bij Dallas Barr.

De post draagt weer zijn steentje bij tot onze stripcultuur. Ter gelegenheid van de jeugdfilatelie verscheen op 7 oktober een zegel met Chlorophyl. Tergelijkertijd verschijnt er eveneens een stripalbum met als hoofding: Macherot plakt ze bont. Het album bevat onuitgegeven verhaaltjes. Oplage: Nederlands 600 ex, Frans 1400 ex. Kostprijs 550 fr, te bestellen via rekeningnummer 000-2055913-95 dienst verzamelaars Muntcentrum 1000 Brussel. Met vermelding van de gewenste taal.
In dezelfde reeks zijn nog steeds verkrijgbaar: een 100-tal Dommel albums uit 1994 tegen de som van 550 fr. Bestellen bij de Dienst verzamelaars Muntcentrum 1000 Brussel, op nummer 000-2055913-95. Verkoopt duidelijk minder goed dan hun postzegels van 16 fr. Wel de gewenste taal vermelden.

Lucky Luke wordt dit jaar vijftig. Een telekaart wordt ter gelegenheid van dit gebeuren boven de doopvont gehouden. De telekaart wordt aangeboden in een hoesje met vooraan een vergrote afbeelding en achteraan haar nummer. Kostprijs van dit hebbeding op 2000 ex is 895 fr. Te bestellen bij de Dienst verzamelaars 1000 Brussel, prk 000-2055985-70 met vermelding telekaart 50 jaar Lucky Luke.

Vanaf 7 oktober is er een jubileumkaart te verkrijgen van het overbekende duo Blake en Mortimer. Postwaarde 16 fr, te verkrijgen in alle postkantoren of via de Dienst verzamelaars Muntcentrum 1000 Brussel, prk 000-2055630-06

In de relatief rustige vakantiemaanden juli en augustus gooide de krant de Morgen de deuren wijd open naar 100 jaar stripverhaal. Niet alleen startte op zaterdag 20/7/1996 de voorpublicatie van de nieuwste Blake en Mortimer met name *De zaak Francis Blake* Hierna volgde een drie paginas tellend vraaggesprek over Jacobs, Ted Benoit en Vanhamme. De week erna volgde iedere dag een paginagroot item over strips, interviews met Franquin en Morris, hoe belangrijk is de strip in de Belgische economie, Hergé en de familie Kuifje, de Vlaamse verankering in de strip, Jan Bosschaert als erotische prentenmaker.
En last but not least: elke dag een uit te knippen stripzegel waarmee je 7 prachtige erotische tekeningen van Bosschaert kan verkrijgen, voorstellende vrouwelijke stripfiguren als Madam Pheip, Tante Sidonie, Yoko Tsuno, Natasha, Bianca C, Juffrouw Jannie en Annemieke en Rozemieke. De posters werden dagelijks als voorsmaakje gepubliceerd op klein formaat. Zegels moesten opgestuurd worden voor augustus Voor éénmaal hadden zij die op vakantie gingen ongelijk. *Yag Millew.*

Ziekenhuizen zijn nooit mijn favoriete stek geweest. Laat staan al dat vervelende gedoe met die baxters. Maar van deze ***Baxter*** *kan elke stripliefhebber genieten. Neem een held, een kortgerokt heldinnetje, een stevige chaperon, een heleboel beestjes, eens goed schudden, en je persoonlijke baxter is klaar. Pak een goeie borrel van de infuusfles , en genieten maar...*

Wie zijn ze, wat doen ze ?

Eric D'Hondt (scenarist) en Raf Ravijts (tekenaar) studeerden beiden af aan Sint Lucas en gaan door het leven als grafische vormgever en illustrator.

Wat hebben ze al gedaan ?

Vanalles, maar... naast de vele illustratieprojecten hadden ze ook wat tijd voor strips.

Publicaties :

* *Jet Magazine*, 2 kortverhalen: *Mieren* en *Alleen*.
* *Kuifje*, kortverhaal: *Het eiland*.
* *Suske en Wiske weekblad*, voorpublicatie Baxter
  \+ kortverhalen door Eric D'Hondt (*Het liefdesparfum, Wortelsoep, De heldendaad).*
* Baxter: album 1, Banzaï

Wat gaan ze nog doen ?

Veel, o.a.

* Baxter: album 2, *H^2O,* verscheen half october en is waarschijnlijk reeds aangeschaft. Sinds de auteurs alleen nog H^2O tot zich nemen, is een duidelijke grafische vooruitgang merkbaar.

* Baxter: album 3, *UFO*, de voorliefde voor korte titels wordt doorgezet. Waar gaat het over?
  Inderdaad,.... *The Truth is out There*.

Wanneer doen ze nog eens iets voor ons, tekeningjagers ?

15 september	Sittard	(Barabas inschakelen)
13 oktober	Breda	(hadden we dat geweten!)
26 oktober	B-Gevaar	(niemand vertelt ons ook iets)
1 november	Boekenbeurs Antwerpen	

Wat willen ze nu nog kwijt ?

Aangezien deze vraag al zo vaak gesteld werd, geven ze nù het definitieve antwoord: "elke vermeende gelijkenis van ons Debbie met het bekende *Sammeke* van JB berust op toeval, en daarom zal Debbie naar de kapper gaan voor een nieuwe *look*. De aap Sam gaat echter nièt naar de kapper en hier zou men dus wél enige gelijkenis kunnen bespeuren met... Zoek het zelf maar uit.

Bart Persoons.

SCHETS COVER "H_2O"

Gratis zoekertjes.

Schriftelijk meedelen. Hou er rekening mee dat we afsluiten vòòr de 10de van de maand.

GEZOCHT:

* **Willy Vandersteen** *De man die zijn volkske leerde lachen*, VTB '82 ; De familie Snoek 3,5 (sterrenkaft) in goede staat ; De vrolijke bengels 2 in goede staat ; Suske en Wiske *La Licorne solitaire* (uitgave R. Malherbe '87) Peter van der Knoop, Tuniserf 195, 3067 WV Rotterdam
* **Suske en Wiske** 25 jaar jubileumuitgave in goede staat; Vandersteen collectie 1&2 ('t Vlaams Stripctr.); De Toestand 7,8,12; *Achtergronden van het beeldverhaal* 4,5,6,7,9,10; *40 jaar weekblad Kuifje*, jubileumboek Lombard; *Wordt Vervolgd-Stripleksikon der lage landen* , liefst gekartonneerd ; Hergé/Kuifje: artikels, recensie's, informatie. Dit alles ook ruilen (zie verderop) Martin Floré 050/37.09.77 (vmiddag+weekend)
* **Zonneland** (voor raadpleging) 1937 nr. 40,41,42; 1975, nr.45 t/m 50 Jozef Peeters, Lobergenbos 27, 3010 Leuven. -41-
* **Minitoe**, bijvoegsel bij Het Nieuws van de dag, (verschillende jaargangen) Jean-Pierre Legein 058/51.23.02
* **knipsels <u>in bruikleen</u>: Jim Lont** *Pitoon Plees*, *Sluwe baviaan* (uit GVA '68-'69), *De Kaperkapper* (uit Mechels Reclameblad) ; van **Karel Verschuere** : o.a. Arendsklauw (uit HLN '71) verhaal 3 van Sam D. Howard (uit HLN '72-'73), Miguel (uit De Post, '72) Peter Bonte, 050/39.29.81 -40-
* **Weekbladen:** Poppy, De Rakkersvriend, Pat, Bimbo, De kleine St. Jansbode, Far West, Aiglon, Robbedoes: **170, 171**; 't Kapoentje **1945: 43; 1947: 38; 1950: 14**; Heroic serie **I: 1,3,4; 11° jg. 19** ; Bravo: **7°jg. 1,5,27,28,52**; Jeep **1,2,3,23**; Krantenbijlagen: Pum Pum; Stropke; Sneppeke; KZV; Recreation; Soir jeunesse; Petit magazine; Libre junior enz... Jean Smits, 02/582.78.44 (na 18u.) -40-
* **KZV** in de originele banden, **Heroics** en het Tom Poes plaatjesalbum in het Frans (Belgische versie), alles in zeer goede staat. Rob Bosman, Diemzigt 7, 1111 TW Diemen, Nl. -40-
* **Kiekeboe:** stickers Zwan; **Stripschrift** nr. 247; **Robbedoes** losse nrs. 12/12/83, 18/05/86we Filip Lomme, 02/452.50.08 na 20u. -40-
* **De roaste wassger**, door Buth, 1985, uitgeverij de Gentenaar, ongekleurd, in het Gents dialect ter gelegenheid van de Gentse feesten 1985. Zeer goed tot nieuwstaat. Gay Willem, tel 016/445584 na 20u. -39-
* **Mickey** bundelingen 1 t/m 6; **Snoek** herdrukken 1ste reeks; **Ton en Tinneke** 1&2 (Lombard); **Judi:** de zwervers; **Don Bosco** 2de of 3de druk; **Lustige Kapoentjes** 1&2; **Piet Fluwijn** en Bolleke 4 Paul De Bont 014/65.73.79 -39-
* **Kiekeboe:** stickers van Zwan uit 1993 Kris Springael 02/380.38.01 -39-
* **Robbedoes:** losse nrs. 1027,1043,1044,1045,1081; **Kuifje:** 3 (1960) Sascha Van Laeken 03/774.10.63 -38-
* **Bessy:** volledige verhalen (knipsels) uit *Ons Volk*: De drie pijlen, De hinderlaag, De dans der slangen Ivo Haine 016/47.22.03 na 18u. -40-
* **Suske en Wiske:** stickers, albumposters, allerlei papierwerk; Walthéry curiosa. Ik heb ruilmateriaal Jos Greven 089/50.31.16 na 17u.
* **Comics en classics**: Amerikaans of Nederlands, o.a.: Fantastic Four/4 verdedigers; Hip Comics; Vanderhout uitgaven. Ook ruilen mogelijk tegen divers aanbod klassieke en antieke strips Patrick Vranken 052/30.50.40.
* **Weekbladen: Kuifje** '49: 37t/m52, '51: 1t/m52, '59: 38, '61: 1-20-40, '63: 44-51 ; **Robbedoes:** 799t/m809,862t/m864,873 ; **KZV:** '49: 48 ; **Wrill:** 16t/m23, 24, 61t/m73, 74t/m77, 81, 85t/m98, 138t/m141, 163 ; **PumPum:** alle jaren met Kresse, Toonder en Dulieu ; **Mickey:** 313, 314, 325, 326, 329, 359, 469 ; alles over **Paulus de Boskabouter** in tijdschriften en damesbladen.
<u>Tevens aangeboden:</u> Zeer veel stripalbums en stripweekbladen, stuur een zoeklijstje! -39-
Willem in 't Hout, Ketensedijk 27, 2902 LA Capelle a/d IJssel, 010-4517605.
* **Bravo** losse nummers 7°jg.; **Mickey** los nr. 422 ; **Pep** jg. 1963+1965 ; **Ons Volkske** albums 10, 28, 29 ; **Ohee** 15,34,99 ; **Robbedoes** nr.457 ; **Op het eiland Amoras**, 1ste druk, niet noodzakelijk perfect, maar wel in "originele staat". Patrick Vranken 052/30.50.40.

TE KOOP/RUILEN:

* **Stripcuriosa, stickers, posters, gadgets** (SW, Kiekeboe, Kuifje,...)
* **Stripauteurs: interview pakket** (o.a. E. Raven, Vance, P. Geerts, H. Leemans...)
* **Hergé/Kuifje:** artikels, posters,.... (zie ook: gezocht) Martin Floré 050/37.09.77 (vmiddag+weekend)
* **Ons Volk** nr.1 van 1947 met Vandersteen-interview; **Robbedoes** nr. 447 A (het propaganda-nummertje, als nieuw); singeltje "Kris Kastaar", met hoes geïllustreerd door Jan Bosschaert. Chris Mouton, 09/369.69.91
* **Suske en Wiske:** De Zwarte zwaan (1°dr), De geverniste zeerovers (1°dr), De Tartaarse helm (2°dr), De Stemmenrover (2°dr); Ons Volkske albums 23,24,25,26,27,28; Robbedoes album 52. Prijs overeen te komen. Harry de Cock 052/35.11.35 -39-

EINDELIJK ! Nr. 5 is er ook !

"De grote Vlaamse tekenaars deel 5 - Jan Bosschaert" bevat alles over SAM en de andere creaties van Jan Bosschaert

Harde kaft, genummerd en gesigneerd met unieke garagesleutel - 795,-

Slappe kaft - 295,-

NU VERKRIJGBAAR IN DE STRIPWINKEL !

Info : (058) 51 88 10

Hebt u de andere 4 al ?

STRIPS - GADGETS - WENSKAARTEN - SNOEP - DRANK

Open : ma-do: 14-18u ; vr: 14-18u30 ; za: 10-18u

STRIPWINKEL

COMIC STRIPS

DE SPECIAALZAAK IN STRIPS

Hoogstraat 28 - 2800 Mechelen

Tel. 015/ 42.06.50

STRIPWINKEL TISTJEN DOP

Patersstraat 96, 2300 Turnhout

Tel. en fax: 014-428829

Woensdag gesloten !

Speciaalzaak strips

Plouvier A. - Mahy C.

PHILBO

Boek- en papierhandel

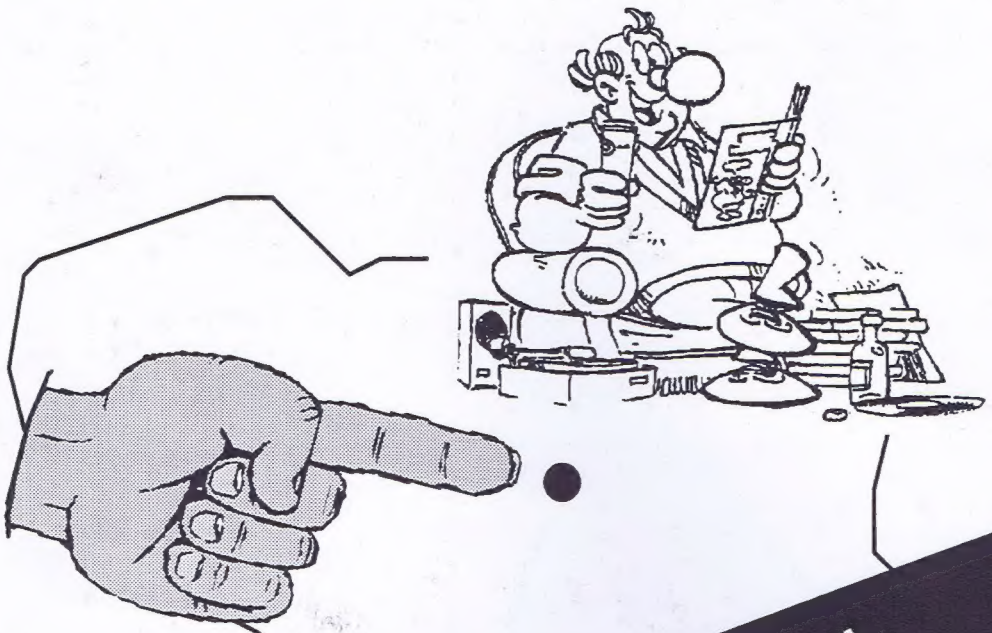

J.B. Nowélei 52 - 1800 Vilvoorde
Tel. 02/251 91 86 / Fax. 02/253 45 94

HRB 570.358 - BTW BE 578.679.630

Artis - Historia en Soubry Ruilcentrum

Ontwerp Drukkerij Dupress 02/253 62 19